

Slovenski dom

Štev. 5.

V Ljubljani, sobota 7. januarja 1939.

Leto IV

Kitajsko maščevanje nad voditeljico japonskega vohunstva

London, 6. januarja.

Iz Tienčina poročajo, da so tam neznanici napadli in s kladivi skoraj do smrti pobili glavno japonsko vohunko Ji-šiko Kavašimo. Pri tem gre za maščevanje kitajskih nacionalistov, ki so zadnje dni začeli tudi po zasednem ozemlju z nasiljem preganjati vse, o katerih sumijo, da so v zvezi z Japonci, ali da si prizadevajo za sklenitev miru z njimi.

Angleški tisk zdaj veliko razpravlja o tej ženski, ki je igrala in igra še nadvse veliko vlogo v sedanji vojni na Daljnem vzhodu. Ji-šiko Kavašima spada med glavne pomočnike voditelja vse japonske špijonaže, generala Doihara, ki je s tajnim rovarjenjem po Mongoliji in notranji Kitajski že dolga leta pripravljala za japonsko osvajanje. Če je katera vojna in njeni uspehi bila predvsem delo spretnih vohunov, je to sedanja vojna na Kitajskem. Japonsko vohunsko organizacijo na Kitajskem pa sta vodila general Doihara ter Ji-šiko Kavašima.

Mlada vohunka je po rodu iz Mandžurije, deseta hčerka kneza Suja iz mandžurske vladarske rodbine. V zmedah, ki so nastale v Mandžuriji po svetovni vojni, je njen oče pobegnil iz domovine v Dajre, kjer je umrl. Hčerko je vzel za svojo neki japonski visoki plemič. Ta jo je uvedel v japonsko vojaško družbo, kjer je nanjo postal pozoren slovit general Doihara. Sprejel jo je v svojo vohunsko organizacijo, kjer je kmalu začela zaradi svojih izrednih sposobnosti igrati eno prvih vlog.

Mlada plemkinja, ki brezhibno govori osem svetovnih jezikov, je dobila od vodstva japonske vohunske organizacije kmalu važne naloge. Po zamisli generala Doihara je v Hongkongu organizirala japonsko vohunsko središče in vohunsko visoko šolo za ženske. Tu je v letih pred kitajsko japonsko vojno »izobrazila« 370 vohunk in sicer japonskega, korejskega, anamskega in kitajskega porekla, katere so po končani šoli spustili na kitajsko ozemlje. Ta ženska skrivna armada je bila za japonsko poveljstvo važnejša od marsikaterih direktne akcije. Z njo so Japonci prodrl v vse kitajske vojaške in gospodarske skrivnosti.

V priznanje za izredne zasluge je japonski generalni štab hotel mlado vohunko dati za ženo knezu Fan Ču Labu, ki vlada v Spodnji Mongoliji. Toda Ji-šiko je raje izbrala življenje pustolovčin. Izprosil si je novo nalogo, ki jo je privredila v Mandžurijo. Tam je organizirala za Japonce in z japonskim denarjem skrivno »armado iz železa in krvi, ki je z ustrahovanjem mandžurskega ljudstva pripravljala pot japonski osvojitvi. Da je sedanji mandžurski cesar Pu-ji zasedel prestol, je samo zasluha za ženske, ki mu je s propagando in silo pripravljala pot.

Iz Mandžurije so jo vohunski posli vodili v Sanghaj, kjer je preoblečena v kitajskega štabnega častnika znala dobiti v roke kitajski obrambni načrt za to mesto, s čimer je Japoncem olajšala prvi del sedanje vojne. Med vojno samo so jo srečavali povsod: zdaj v Nankingu, zdaj v Džeholu, zdaj v Hongkongu. Nevarno vohunsko življenje ji je že v mandžurski vojni prineslo hudo rano, napad kitajskih nacionalistov v Tienčinu, ki so vdrli v stanovanje neke špijone priateljice, pa bi jo bil kmalu spravil ob življenje. Japonci nemirno pričakujejo, ali se bo ta dragocena ženska še to pot izkazala, ali bo za vselej konec uslug, ki jih je do zdaj izkazovala japonskemu vrhovnemu poveljstvu.

Kdo je dobil našo božično nagrado

Naša božična nagrada je vzbudila veliko zanimanje; uganka pa je bila zelo trd oreh kar izpriluje dejstvo, da smo dobili sicer ogromno število rešitev, toda med njimi je bilo žal le zelo malo povsem pravih. Največ reševalcev se je zataknilo ob gobcu psa, ki ga niso in niso znali pravilno sestaviti in pa ob lasih bežetečega dekleta, katere so po večini vzeli za viharjoče krilo.

Zaradi pomanjkanja prostora objavljamo od pravih rešitev samo prvih trideset, katerih reševalci bodo dobivali naš list nekaj časa zastoni. Drugi, katerim je zreb doletel roman »Poročnik indijske brigade«, bodo knjigo dobili po pošti.

»Slovenski dom« bodo tri mesece brezplačno dobivali sledeči naši naročniki:

Ižane Rudolf, Ljubljana, Smartinska cesta 22/I. Sivila Vinko, Ljubljana, Tržni urad, Krekov trg št. 10/I.

Jožeta Miklič, Ljubljana, Rožna dolina VII/2. Josip Lovšin, splošno mizarstvo, Jurjevica, pošta Ribnica.

Dr. Lojze Baraga, zdravnik, Rakek. Maršič Josip, Handlert, Kočevska reka. Jožeta Lesjak, Stična št. 10.

Janko Draksler, Jesenice-Fužine, Kralja Petra št. 19a.

Hanan Jakob, Brezje, pošta Mozirje.

Zolnir Jože, Celje, Lopata 22.

Po en mesec brezplačno bodo naš list dobivali tile naši naročniki:

Černe Cilka, Bled-Zagorice 86.

Bernard Gabrijel, Koritno 13, Bled I.

Zobec Ivan, Dane 16, pošta Ribnica na Dolenjskem.

Boj na meji med Slovaško in Madžarsko

Češkoslovaška in madžarska poročila o včerajšnjem krvavem spopadu pri Mukaču, katerega so izvali Madžari

Praga, 7. jan. o. Uradno poročajo, da je na meji pri Mukačevu prišlo včeraj do krvavega spopada med madžarsko vojsko in med češkoslovaškimi obmejnimi stražniki. Ob tri četrt na 4 jutraj je bila češkoslovaška obmejna straža pri Oroševu med rednim obhodom po demarkacijski črti napadna z madžarske strani. Pri tem je bil neki češkoslovaški orožnik ranjen v roko. Začelo se je streljanje z obeh strani. Na madžarski strani so streljali oddelki redne vojske. Zaradi tega je poveljstvo češkoslovaških obmejnih oddelkov ukrenilo vse potrebno, da take spopade prepreči. Vlada je takoj odredila najstrožjo preiskavo in poslala višjega češkoslovaškega častnika v Mukačevo, da bo z madžarskimi častniki zadevo preiskal.

Madžarska vlada je zaradi tega spopada zagnala velik hrup, vložila oster ugovor v Pragi ter alarmirala nemško, italijansko in angleško vlado, katerim je sporočila, da ne prevzame nobenega jamstva več za v bodoče in da bo storila tisto, kar se jih bo zdelo potrebno.

Madžarska vlada je o dogodkih na meji in pri Mukačevu izdala naslednje prečiščeno poročilo:

V petek ponoči ob 3.30 so trije češkoslovaški oklopni avtomobili skupno z rednimi češkoslovaškimi četami in ukrajinskimi teroristi prestopili demarkacijsko črto pri vasi Orošev. Prodrli so tisoč metrov čez demarkacijsko črto vse do središča Oroševa, to je 200 korakov od Mukača. Ti oddelki so bili oboroženi z dvema strojnima in

eno lahko strojico. Madžarska obmejna straža je takoj začela streljati na napadalce, za katerimi so prihajali vedno bližje trije češki vojaški avtomobili s češkoslovaškimi vojakmi in ukrajinskimi teroristi. Ti vojakci so poskakali z avtomobilov ter odgovorili s streljanjem. Madžarska obmejna straža je obdržala svoje postojanke. Prvi oklopni avtomobil je bil prisiljen zaviti v stran ter se zvrnil v jarek ob cesti. Posadko so Madžari ujeli. Istočasno je bila alarmirana v Mukačevem policija in četa obmejnih stražnikov, ki je obenem z orožniki prispela na kraj spopada ter začela boj s teroristi in češkimi vojakmi, ki jih je bilo vedno več. Po peti uri je redna češka artiljerija začela obstreljevati Mukačevo. Granate so zadale gledališko poslopje, nek hotel, kinematograf in več zasebnih hiš. Na madžarski strani so bili ubiti štirje častniki in pet navadnih vojakov. Trupla petih čeških vojakov in ukrajinskih teroristov leže na tleh pri Mukačevu. Čehi so na umiku odnesli s seboj več mrtvih tovarišev. Ob 9 dopoldne se je še vedno slišalo v Mukačevem regljanje strojin in streljanje s topovi. Po krajšem odmoru se je streljanje nadaljevalo.

Ukrajinska vlada v Hustu pravi v svojem uradnem poročilu, da madžarske vesti ne odgovarjajo resnici in da imajo namen samo povročiti nove težave pri razmejevanju med Madžarsko in Češkoslovaško.

Ni res, da bi bila ČSR mobilizirala del svoje vojske in jo poslala na madžarsko mejo.

Obisk predsednika angleške vlade in zunanjega ministra v Rimu

Chamberlain in Halifax se bosta na poti v Rim ustavila v Parizu za kratek posvet s francosko vlado

London, 7. jan. o. Predsednik vlade Chamberlain in zunanji minister Halifax se bosta na poti v Rim ustavila v Parizu in imela kratek sestanek s predsednikom francoske vlade Daladierom in zunanjim ministrom Bonnetom. Angleška državna bosta odpotovala iz Londona v torek dopoldne ter dospela v Pariz okrog 17. ure. Postanek v Parizu bo trajal kakih dve uri in se bosta Chamberlain in Halifax ta čas odpeljala v zunanje ministrstvo na čajanko. Ob 19.30 bosta angleška ministra z ekspresnim vlakom odpotovala iz Pariza in dospela v sredo ob 16. uri v Rim. Od Genove dalje se bosta vozila v posebnem vlaku, ki jima ga bo dala na razpolago italijanska vlada. V Rimu bosta stanovala v vili Madama pri Mussolinijevem foru. V sredo zvečer bo v Beneški palači pojedina, ki jo bo njima na čast priredil Mussolini. V četrtek jutraj bosta angleška ministra položila vence pred spomenik Neznane vojak in pred spomenik padlih fašistov na Kapitolu. Ob pol 12 bosta sprejeta pri kralju in cesarju v Kvirinalski palači

ter tam ostala na kosilu. Popoldne bo velik športni in vojaški nastop fašistovske mladine na Mussolinijevem foru. Zvečer jima bo grof Ciano priredil pojedino v zunanjem ministrstvu. V petek jutraj bosta Chamberlain in Halifax sprejeta pri sv. očetu, nato bo kosilo, ki ga priredi angleški poslanik pri Sveti stolici. Med tem časom bosta angleška državna imela z Mussolinijem in grofom Ciano več važnih posvetov, na katerih bodo obravnavali vse zadeve, ki se tičejo obeh držav, Sredozemlja in kolonij. Angleški zunanji minister Halifax bo v soboto jutraj odpotoval na sejo Sveta ZN v Ženevo, predsednik Chamberlain pa bo odšel iz Rima okoli poldne in bo v Londonu v nedeljo zvečer.

V Londonu poudarjajo spremembo programa pri tem važnem potovanju. Prvotno ni bilo določeno, da se bosta Chamberlain in Halifax ustavila v Parizu, bodisi tja ali nazaj grede. Iz te spremembe sklepajo, da se Francija več ne upira angleškemu posredovanju za poravnavo spora z Italijo.

Nov, nepričakovan sporazum med Poljsko in Nemčijo

je bil sklenjen pri sestanku med Hitlerjem in poljskim zunanjim ministrom v Berchtesgaden

München, 7. jan. o. O nenadnem sestanku poljskega zunanjega ministra Becka s Hitlerjem je včeraj izšlo naslednje uradno poročilo:

Na povratku na Poljsko je prišel zunanji minister Beck 5. t. m. ob 15 v Berchtesgaden, odkoder je obiskal nato Hitlerja v Obersalzbergu. V Beckovem spremstvu sta bila tudi poljski veleposlanik v Berlinu Lipski in šef kabineta Lubjenski. Hitler je sprejel Becka pri vstopu v svojo rezidenco Berghof, osebna Hitlerjeva garda pa je izkazala vojaške časti. Po pozdravih je nemški kancler odšel z ministrom Beckom v svojo pisarno, kjer sta imela razgovor, pri katerem so bili navzoči tudi nemški zunanji minister v. Ribbentrop, nemški veleposlanik v Varšavi v. Molke, poljski veleposlanik v Berlinu Lipski in šef kabineta Lubjenski. Ob 18 je Beck s svojim spremstvom odšel v Berchtesgaden, odtod pa v München. Beck je včerajšnji dan preživel v Münchenu, kjer je imel še en sestanek z v. Ribbentropom. Zvečer je odpotoval v Varšavo.

Uradno ne poročajo nič, o čem je bilo pri tem važnem sestanku govora. Poučeni nemški in poljski krogi pa trdijo, da so pri tem sestanku odstranili vse ovire, ki so se zadnje čase pokazale pri sodelovanju med Poljsko in Nemčijo. Poljska se je zaradi teh ovir skušala nasloniti na sovjetsko Rusijo, kar bi Sovjetom priložilo spričo njihove osamljenosti zelo prav. Na sestanku med Beckom in Hitlerjem v Berchtesgaden pa so vse težave poravnali in sklenili nov sporazum med Nemčijo in Poljsko.

Glavni predmet pri razgovorih je bilo ukrajinsko vprašanje, glede katerega je Nemčija Poljski dala vsa potrebna jamstva. Kakšna so ta jamstva še ni znano. Domnevajo pa, da so velika, saj je Poljska čez noč spet spremenila svojo zunanjo politiko in se popolnoma oddaljila od Sovjetov. Hitler in zunanji minister v. Ribbentrop sta na tem sestanku prepričala Becka, da Nemčija ne namerava začeti nikake akcije proti Poljski. Na včerajšnjem sestanku med Beckom in v. Ribbentropom je bilo sestavljeno tudi uradno besedilo novega sporazuma, ki ga pa najbrž ne bodo objavili.

Novi sporazum med Poljsko in Nemčijo je hudo presenetil Sovjete, ki so spet potisnjeni iz evropske politike. Zaradi tega pričakujejo, da bo obisk Litvinova v Varšavi še danes odpovedan, ker je postal brezpomemben.

Pariz, 7. jan. o. Predsednik francoske vlade Daladier je včeraj končal svoje nadzorstveno potovanje po francoski Severni Afriki. Zadnja postaja njegovega potovanja je bil Alžir, kjer je imel med navdušenimi manifestacijami zaključni govor. V govoru je še enkrat poudaril, da Francija ne bo odstopila niti pidi svojega ozemlja nikomur, in da bo svojo kolonialno državo branila z vsemi silami.

Dopoldne je predsednik vlade imel v guvernerjevi palači važen sestanek s poveljniki francoske vojske v severni Afriki. Ta konferenca, na kateri so razpravljali o vojaškem položaju v teh pokrajinah in o bodočih ukrepih za varstvo francoske posesti v severni Afriki, je najvažnejša točka vsega predsednikovega potovanja. Ni dvoma, da so na tem sestanku sprejeli važne sklepe za primer kakšnega resnega spora z Italijo. Na konferenci so sodelovali general Georges, član vrhovnega vojaškega sveta, admiral Darlan, šef generalštaba mornarice in general Vuillemin, šef ge-

neralštaba francoskih letalskih sil, ki je spremljal Daladierja na njegovi poti po Tunisu.

Francosko vojaško poveljstvo ima zdaj v Tunisu, Alžiru in Maroku zbranih 97 bataljonov pehote, 8 polkov kolonialne konjenice ter 30.000 vojakov v raznih tehničnih oddelkih.

Predsednik vlade Daladier se je ob 16 vkrcal na križarko »Foch«, ki je danes jutraj dospela v Toulon. Iz Toulona se bo Daladier takoj odpeljal v Pariz, kjer mu pripravljajo veličasten sprejem.

Božično drevesce se je vnelo v pariški modni restavraciji in baru Casanova, na Montmartreu. Ogenj se je tako hitro razširil, da niso mogli pobegniti niti vsi gostje in sta dva človeka zgorela, dva pa sta bila ranjena.

Predsednik Združenih držav Roosevelt pripravila novo poslanico zbornici. V tej poslanici bo obrazložil svoj oborožitveni načrt.

Že šestega zločinca so letos obglasili včeraj v Nemčiji.

Vesti 7. januarja

Sv. oče Pij XI., za čigar zdravje se zelo boje, bo v kratkem odpotoval v Castel Gandolfo, ker mu tamošnji zrak bolj prija kakor rimski. Tam namerava sv. oče sestaviti še eno okrožnico proti poganskemu nacionalizmu in spisati svojo politično oporoko, v kateri bo v velikih potezah orisal svoje življenjsko delovanje.

Predsednik francoske vlade Daladieru so Arabci v Tunisu izročili srebrno bodalo. Predsednik je bodalo nekajkrat zavijtel po zraku. V tem njegovem gibu vidijo italijanski listi hudo izzivanje Italije in grožnje proti njej.

Nemiri v Tešinskem ozemlju, katero so septembra vzeli Poljaki Češkoslovaški, se množe. Poljske vojaške oblasti so zaradi tega poslale v to pokrajino močna ojačenja ter izdale izredne ukrepe proti češkemu prebivalstvu.

Madžarska pošta je zadnje dni pritiskala na pisma in dopisnice, namenjene v ČSR; poseben žig z madžarsko tribarvico in z napisom: »Bratislava bo madžarska«. Pričakujejo, da bo zaradi tega gredga izzivanja češkoslovaška vlada takoj protestirala v Budimpešti.

Italijanska policija v Genovi je aretirala francoskega častnika in pisatelja Jeroma Tharouda, ki je bil pred nekaj tedni izvoljen za člana francoske akademije. Tharoud je z letalom dopotoval v Genovo, od koder je hotel leteti v Džibuti, kamor ga je poslal neki pariški dnevnik. Italijanske oblasti pa mu niso dovolile prehoda čez svoje ozemlje, češ da je pred kratkim nesimpatično pisal o Italiji in fašizmu.

Mater barcelonskih otrok, ki so bili pri zadnjih letalskih napadih ranjeni, so poslale brožavko ženi angleškega predsednika Chamberlaina. V njej protestirajo proti sodelovanju tujih vojakov v Španiji in prosijo, naj bi ga. Chamberlainova posredovala za odstop tujih čet iz Španije in zato, da bi Franco ne dobil vojnih pravic.

Novo politično stranko so včeraj ustanovili pod vodstvom predsednika vlade Imredija v Budimpešti. Stranka, ki bo podpirala sedanjo vlado, se imenuje »Aktivistično nacionalno madžarska skupina«. Njen namen je predvsem, da zbere v svojih vrstah mladino, katero vabijo razne skrajne politične skupine. Nečala nove stranke so hkratu »katoliška in plemenska«, kakor je dejal predsednik vlade.

Predsednik angleške državne banke Norman je sinoči skupno z guvernerjem nemške državne banke Schachtom odpotoval v Basel na sejo banke za mednarodna plačila. O njegovem obisku v Berlinu ni do zdaj izšlo še nobeno uradno poročilo.

Angleško zunanje ministrstvo je zapovedalo preiskavo, ki naj dožene, ali so angleški konzularni uradniki v nacionalistični Španiji res vohunili, kakor trdijo nacionalistične oblasti. Stavka šoferjev v New Yorku se je včeraj končala, ker so jim lastniki vozil malo zvišali plače.

Ameriško tihomorsko brodogradništvo bo do srede meseca priplulo skodo Panamski prekop v Atlantski ocean, kjer se bodo začele velike zimske vaje ameriške vojne mornarice.

Gradbeni minister dr. Krek na banovinski konferenci JRZ v Ljubljani

Ljubljana, 7. januarja.

Včeraj dopoldne ob 8.20 se je pripeljal z belgrajskim brzovlakom v Ljubljano gradbeni minister dr. Miha Krek z gospo in v spremstvu svojega kabinetnega šefa g. Antona Končana.

S prvim belgrajskim brzovlakom se je včeraj dopoldne pripeljal na postajo Zidani most minister brez listnice g. Franc Šnoj v spremstvu g. Hafnerja Andreja. Iz Zidanega mosta se je minister g. Šnoj odpeljal z vlakom v Maribor.

Danes dopoldne je bila v Ljubljani seja okrajne organizacije JRZ za Ljubljano-okolico. Udeležil se je tudi gradbeni minister dr. Miha Krek. Seji so prisostvovali poleg ministra dr. Kreka vsi predsedniki in podpredsedniki krajevnih organizacij JRZ za mesto Ljubljana in Ljubljano-okolico. Predsedoval je seji poslanec Miloš Stare. Po pozdravih, ki jih je izrekel poslanec Miloš Stare, je govoril o političnem položaju gradbeni minister dr. Miha Krek, ki je obenem tudi predsednik okrajne organizacije JRZ za okraj Ljubljano-okolico.

Po govoru ministra dr. Kreka je predlagal industrijalet in župan iz Vrhnike g. Ignac Hren, da se izreče zaupnica in veliko priznanje slovenskim ministrom dr. Antonu Korošcu in dr. Mihi Kreku. O tem predlogu sploh niso glasovali, pač pa je bil ob navdušenem vzklikanju »Živel voditelj slovenskega naroda!«, »Živel minister dr. Krek!«, sprejet per acclamationem. Navdušeno vzklikanje in vzklikanje je trajalo nekaj minut.

Važen posvet francoskih vojaških poveljnikov v Alžiru

Francija pošilja nove oddelke v kolonije

Pariz, 7. jan. o. Predsednik francoske vlade Daladier je včeraj končal svoje nadzorstveno potovanje po francoski Severni Afriki. Zadnja postaja njegovega potovanja je bil Alžir, kjer je imel med navdušenimi manifestacijami zaključni govor. V govoru je še enkrat poudaril, da Francija ne bo odstopila niti pidi svojega ozemlja nikomur, in da bo svojo kolonialno državo branila z vsemi silami.

Dopoldne je predsednik vlade imel v guvernerjevi palači važen sestanek s poveljniki francoske vojske v severni Afriki. Ta konferenca, na kateri so razpravljali o vojaškem položaju v teh pokrajinah in o bodočih ukrepih za varstvo francoske posesti v severni Afriki, je najvažnejša točka vsega predsednikovega potovanja. Ni dvoma, da so na tem sestanku sprejeli važne sklepe za primer kakšnega resnega spora z Italijo. Na konferenci so sodelovali general Georges, član vrhovnega vojaškega sveta, admiral Darlan, šef generalštaba mornarice in general Vuillemin, šef ge-

neralštaba francoskih letalskih sil, ki je spremljal Daladierja na njegovi poti po Tunisu.

Francosko vojaško poveljstvo ima zdaj v Tunisu, Alžiru in Maroku zbranih 97 bataljonov pehote, 8 polkov kolonialne konjenice ter 30.000 vojakov v raznih tehničnih oddelkih.

Predsednik vlade Daladier se je ob 16 vkrcal na križarko »Foch«, ki je danes jutraj dospela v Toulon. Iz Toulona se bo Daladier takoj odpeljal v Pariz, kjer mu pripravljajo veličasten sprejem.

Božično drevesce se je vnelo v pariški modni restavraciji in baru Casanova, na Montmartreu. Ogenj se je tako hitro razširil, da niso mogli pobegniti niti vsi gostje in sta dva človeka zgorela, dva pa sta bila ranjena.

Predsednik Združenih držav Roosevelt pripravila novo poslanico zbornici. V tej poslanici bo obrazložil svoj oborožitveni načrt.

Že šestega zločinca so letos obglasili včeraj v Nemčiji.

Slovenija na svetovni razstavi v New Yorku

Maribor, 6. januarja.

Ker so se v naši javnosti pojavili pomisleki, češ da Slovenija ne bo dostojno reprezentirana na svetovni razstavi v New Yorku, ki bo otvorjena že konec aprila t. l., je banaka uprava dravske banovine na željo naših gospodarskih, kulturnih in turističnih prometnih krogov za sredo, dne 4. t. m. sklicala posvetovalni sestanek, ki je bil v dvorani Zbornice TOI v Ljubljani. Posvetovalni sestanek je vodil načelnik banske uprave dr. Fran Ratelj, ki je v svojih uvodnih besedah pozdravil prav posebno navzočega svetnika g. Jaša Grgaševiča, direktorja našega trgovinekega muzeja in šefa oddelka za turizem ministrstva za trgovino in industrijo, ki vodi vse priprave za udeležbo Jugoslavije na svetovni razstavi v New Yorku, kakor tudi onih, ki bi morali pri teh pripravah na vsak način sodelovati, da bi bila Slovenija dostojno zastopana na tej najvažnejši mednarodni prireditvi tekočega leta. Nato je g. Jaša Grgaševič podal obširen eksplanat o organizaciji jugoslovanskega dela svetovne razstave v New Yorku. Prvotno je bila zamišljena, da postavi Jugoslavija svoj lastni paviljon, ter so bili izdelani tozadevni načrti. Radi nezadostnih sredstev pa se je morala opustiti ta zamisel, ter bo Jugoslavija razstavila v nekem velikem paviljonu na prostoru 500 kv. metrov, kjer bo razen tega še del italijanske in nizozemske razstave.

Svetnik Grgaševič je ugotovil, da pri tako skromnih razpoložljivih sredstvih ni mogoče misliti na ureditev posebnih razstav za posamezne pokrajine naše države, temveč bo mogoče podati le splošno sliko naše države kot celote. V tem okvirju se bo moralo poudariti predvsem naše izsejensko vprašanje, tujkoprometne prednosti naše države, možnost poglobitve in razširjenja že obstoječih trgovskih zvez med Zedinjenimi državami in Jugoslavijo ter številne razvojne možnosti naše države, ki dajejo najlepše izgleda za finančno nalozbo. V posebnem delu razstave bo prikazano vse, kar utegne zanimati Amerikance v Jugoslaviji. Posebno bo poudarjena narodopisna pestrost naših glavnih turističnih predelov, Slovenije, Dalmacije, Bosne in Južne Srbije. Narodne noše, narodne vezenine, ročne dela, filigrani itd. bodo razstavljani v posebnih vitrinah. V tujkoprometnem oddelku bodo razstavljene velike fotografije in diagrami. Prikazano bo življenje v naših mestih in vaseh, naše zdravstvene institucije, naše zadržarstvo, telesno vzgojno življenje v posameznih panogah, naša arhitektura, naše stare dragocene freske itd. Posebej se bo obravnaval program gradbenih del za prihodnja leta (ceste, pristanišča, mostovi). Grafično bo prikazano vse naše kulturno in gospodarsko življenje. Posebno zanimiv bo oddelček, ki bo pokazal, kaj so Jugoslavlani prispevali k izgradnji in prosperiteti današnje Amerike. Saj imamo danes v Ameriki 1.500.000 Jugoslovancev, od tega 300.000 Slovencev. Velike ladjedelnice, tovarne, rudnike, hotele, plantaže in nešteto drugih cvetočih gospodarskih podjetij so ustanovili naši izseljenci. V tem oddelku bodo posebej poudarjene neveljive zasluge velikanih naše krvi, Teše, Pupina in drugih za zalužni mož za Ameriko in vse človeštvo. — V oddelku meri bo na razstavi sodeloval tudi naš Putnik, ki pripravljiva v nakladi več tisoč izvodov dva bogato ilustrirana in obsejna prospekta, enega v angleškem jeziku, drugega pa v našem jeziku za naše izseljence. V gospodarskem delu razstave bo z vzorci in fotografijami prikazano vse, kar proučira naša država, posebno pa surovine in proizvodi, ki pridejo v poštev za izvoz (baker, hmelj, koža, opij, krom, boksit itd.). Posebna pozornost bo posvečena tudi našemu gozdnemu, rudniškemu in poljedelskemu bogastvu ter našim vodnim silam, kjer bo prišla posebej do izraza naša največja elektrarna na Fali. Končno se bodo v okviru naše razstave predvajali tudi naši najljepši filmi, predvsem oni, ki so bili odlikovani v Parizu in v Benetkah. — Prve priprave za razstavo je začelo ministrstvo za trgovino in industrijo že pred dvema leti, sodelujejo pa tudi vse ostale v poštev prihajajoče ministrstva ter vse naše najvažnejše gospodarske, kulturne, socialne in tujkoprometne ustanove. — Po izčrpnem referatu svetnika Jaša Grgaševiča je sledila živahna debata, v kateri so najvidnejši zastopniki slovenskega kulturnega in gospodarskega življenja izrazili svoje posebne želje in predloge, ki bodo v okviru finančnih možnosti tudi vpoštevani. Med drugimi je p. Zakrajšek, predsednik naše zasluzne Rafaelke družbe opozoril na to, da bi bilo

primerno v odgovarjajočem oddelku razstave posebej poudariti življenje in delovanje škofa Baraga, ki si je pridobil neveljivih zaslug za kulturno življenje naših izseljencev v Ameriki, dalje delovanje našega rojaka Pirca, ki je v gorejskimi sadikami spremenil pokrajino Michigan v sadni raj Amerike. Pater Zakrajšek je ponovno opozoril na potrebo, da se Slovenija dostojno upošteva v vseh oddelkih razstave, ki jo bo obiskalo mnogo stotisočev naših izseljencev, med njimi gotovo nad več sto tisoč Slovencev. Dostojno pripravljena in urejena jugoslovanska razstava v okviru svetovne razstave v New Yorku bo izrednega pomena za poglabitev vezi med našimi izseljenci in njihovo staro domovino. Pater Zakrajšek obznanjuje, da se naša država v zadevi prireditve nacionalne razstave ni obrnila na naše izseljence, ter je prepričan, da bi bili naši izseljenci sami prevzeli akcijo za postavitve lastnega paviljona na svetovni razstavi v New Yorku. — Za generalnega komisarja jugoslovanske razstave je imenovan naš poslanik v Washingtonu g. dr. Fotič, pri delih za ureditev razstave pa bodo zaposleni v prvi vrsti naši ameriški izseljenci. — Po več ko 4 urnem trajanju je načelnik dr. Ratelj zaključil to pomembno, stvarno in poučno debato.

Ljubljana od včeraj do danes

Včerajšnja nedelja je precej Ljubljancem preživela v prirodi. Bliznji griči so kar mrgoleli smučarjev, okoliški gostilničarji pa so lačnim in žejnim v toplih sobah lepo stregli, seveda le za svetle dinarje — kakor se tudi spodobi. Spet drugi so bili v kinu ali v gledališču, v gostilni ali v kavarni, ali pa na obiskih. In ljudje, ki se zanimajo za šport, včeraj skoraj niti za jed niso dobili časa. Dopoldne so v mrazu prebili na drsališču SK Ilirije pod Cekinovim gradom. Tam so bile prve tekme za naslov službenega državnega prvaka v hokeju. Naši Slovenci Ilirijani so pokazali, da so razred zase, pa so imenito premagali nasprotnike ter si na sijajen način osvojili naslov državnega prvaka. V športu — kakor tudi v kulturi in v drugih disciplinah — nas Srbi in Hrvatje povprek in v najboljšem prav gotovo še dolgo ne bodo dohiteli. Zdaš se naš nogomet nekam krepko miga. Včeraj so naši fantje prav lepo namahali morda najboljši klub v naši državi, zagrebškega Gradjanskega. Sportniki so bili včeraj torej zadovoljni. Vreme je bilo nekam megleno, zunanja pa lepo jasno, kakor vedo povedati tisti, ki so bili na izletih malo dalje iz pasu, kjer kraljuje slavna barjarsko-ljubljanska megla. Ponoči se je skozi oblakno grmado silila luna, pa se v polovici srečo. Ponoči se je hladilo. Od 4 stopinj Celzija podnevi je žež noč temperatura zdrknila na minus osem, kolikor je znašala tudi davi. Zdi se, da gremo spet mrzlejšim zimskim časom naproti.

Jutranja megla in luči

Davi je bila v Ljubljani tako gosta megla, da se je zmotilo in izgubilo v njej tudi tako preizkušeno vozilo, kakršno je Magistrov avtobus. Zgrešil je Tavčarjevo ulico in jo lepo drilčal kar naprej tja proti uri pred Evropo.

V Ljubljani neka navada ni prav nič simpatična, prav zares ne! Namreč tale: Kakršno koli budi vreme, naj bo svelto ali somračno jutro, ulične svetilke ugašajo okrog trideset na sedmo uro jutraj. Včasih pride megla, ki je zaradi zgodnje ure še kalnosiva — pa luči kljub temu že ugasne. Ljudje, ki se podajajo čez cesto, se resno na slepo podajajo v nevarnost. Mesarski vozovi, mlekarški tricikli, bicikli in druga »prometila« vstajajo kar namah pred pešcem iz megle, tako da se jim komaj še ogne. Prav bi bilo, da bi mestna občina ljubljanska za take dni dala svojim »svetlobnim« uslužbencem navodilo, naj ugašujejo ob meglenih in temotnih jutrih ulične svetilke šele takrat, kadar se bo res že videlo. Zdaš človek jutraj po temnejših ulicah hodi kakor po kakšnem mračnem rovu. Če bi merodajni organi poskrbeli, da bi v tej stvari prišlo do spremembe, bi meščanom ob meglenih jutrih pozimi močno ustregli.

Smučanje terja nesreče

Reševalci so morali včeraj v ljubljansko bolnišnico prepeljati štiriletnega sinčka zdarskega pomočnika Joška Lavša. Fantek se je smučal, pa je padel in si zlomil nogo. Tudi trinajstletna delavčeva hči Cilka Česen iz Šiške se je šla smučat, pa je padla in si zlomila nogo. Zdravijo jo v ljubljanski bolnišnici.

Vesti iz bolnišnice

Berač Kralj Franc (poklic in ime sta tu v čudovitem nasprotju, kakor bi se hotela drug drugemu malo namuzniti), ki je doma z Gorji pri Bledu, je včeraj hodil tam po Tyrševi cesti, pa ga je močno ugriznil pes.

Šahovski turnir v Hastingsu

Pirc je dozdaj na 4. mestu, za njim pa še vseh pet Angležev — Landau premagal dr. Euweja

Znani so zdaj tudi že rezultati petega in šestega kola božičn. šahovskega turnirja v Hastingsu. Niso končana samo še tri kola. Kakor smo prebrskovali, se naš mojster res prav dobro drži tudi na tem turnirju. Do zdaj je za njim še vedno vseh pet Angležev, ki se udeležujejo tega turnirja, in je na četrtem, vsekakor častnem mestu.

V petem kolu je imel Pirc za svojega nasprotnika Golombeka. Že takoj v začetku je pokazal svojo premoč nad njim in jo obdržal do konca, ko se mu je Golombek v obupnem položaju moral udati. Dr. Euwe je brez večjih težav premagal Tylorja, Landau pa si je svoje vodilno mesto še bolj utrdil z zmago nad Kleinom. Po tej njegovi zmagi je postalo jasno, da ima največ upanja na prvo mesto. Nevarna je edino še Madžar Szabo, ki je v petem kolu tudi gladko odpravil Angleža Sergeanta. Millner-Barryju pa se je posrečilo prelatiti Thomasa in mu odvzeti celo točko.

V šestem kolu je našemu mojstru Pircu bolj trda predla, kajti njegovemu nasprotniku Szabu

se je posrečilo pripeljati kmeta že za šest nevarnih korakov naprej, na sredno črto. Pircu ni preostalo ničesar drugega več kot poskus z večnim šahiranjem. Po drugi prekinitvi kaže, da mu bo uspelo doseči še remis, če si Szabo ne bo izmislil kaj novega, nepričakanega in zase bolj uspešnega. Po dosedanjih poročilih partijsa še ni končana. Največje presenečenje pa je bil v šestem kolu poraz bivšega svetovnega prvaka dr. Euweja, ki mu ga je zadal odlični Landau. V tej partiji je bil Landau od sile radodaren. Igral je približno tako, kakor bi bil Laskerjev učenec. Poskušal je nasprotniku izbiti iz glave teoretično pravilne poteze, samo da se partijsa ne bi vlekla po kakem starem kopitu. Že takoj v začetku mu je žrtvoval kmeta in pozneje še drugega in nato še figuro. In nazadnje je Landau imel kraljico in trdnjavo proti dvema trdnjavama in kmetu ter je imel samo še korak daleč do nove kraljice. Vendar Euweju to ni pomagalo niti do remisa. — Klein je v tem kolu premagal Thomasa, ki se letos zelo slabo drži, Golombek Tylorja, Sergeant in Millner-Barry pa sta remizirala.

Po šestem kolu je na prvem mestu Landau s 5 točkami, slede mu Szabo s 4 (1), dr. Euwe 3 in pol, Pirc 3 (1), Millner-Barry, Golombek in Klein 3, Thomas 2, Sergeant 1 in pol in Tylor z 1 točko.

Tečaj za avtomehanike šoferje

Banska uprava dravske banovine je na prošnjo Zveze šoferjev dravske banovine dovolila prireditve višjega tečaja za avtomehanike - šoferje. Ker je ta tečaj, na katerem se bo poučevalo o tehnikah vseh vrst eksplozivnih motorjev, elektrotehnikah in aeromehaniki, namenjen za višjo izobrazbo avtomehanikov-šoferjev, javlja Zveza šoferjev za dravsko banovino, da se bo pričel tečajni pouk v četrtek 12. januarja 1939 ob četrtem na osem zvečer na srednji tehnični šoli v Ljubljani.

Vsi oni člani in nečlani, ki so se javili za ta tečaj, se naprošajo, da se enidejo v četrtek 12. jan. ob 19 zvečer pred glavnim vhomom srednje tehnične šole v Ljubljani. Oni člani in nečlani, ki se želijo udeležiti tega višjega tečaja in se še niso vpisali, naj to stori v nedeljo 8. januarja t. l. v Zvezinem lokalu pri »Levici«, Ljubljana. Gospodstva cesta, med 10 in 12 dopoldne, zunanji pa do torka 10. t. m. pismeno. — Zveza šoferjev dravske banovine.

Za visok razred je presejala drugega finalist, ZKD, ki ni mogel ničesar opraviti, ampak se je le obupno branil. Vse može je potegnil v obrambo, tako da zaradi pragozda njihovih nog in teles tudi puch včasih ni mogel najti v mrežo, ker je krepko »zvonil« po živih ovirah.

Ljubljana : Zagreb 11 : 2

Ljubljano je zastopala kompletna Ilirija, Zagreb pa moštvo ZKD, okrepljeno po trenerju Zetnikjeru ter po Marathoncu Belaku. Igra pa je bila zaradi prisotnosti teh dveh res dobrih igralcev zelo živa in temperamentna. Seveda so se Ilirijani spet bližali makni s svojimi nasprotniki, kar so pokazali zlasti v finishu, v zadnji tretjini igre. Tokrat so s svojo odlično igro popolnoma navdušili prisotno občinstvo. Ugalali so zlasti Žitnik Luce, prodorni, hitri in tehnično dobro podkovani Morbacher ter Pavličič in Gregorič, vendar slednja dva včeraj nista bila tako dobro razpoložena kakor druge krat.

Sestava drž. reprezentance

Včeraj je bila skupna seja upravnega in tehničnega odbora Jugoslovanske drsne zveze. Na tej seji je za sestavo državne hokejske reprezentance, ki naj bi šla na evropsko prvenstvo v Švicco, predlagal zvezni tehnični referent g. Vodišek toler državno reprezentanco naj tvori kompletna hokejska ekipa SK Ilirije, za rezervno in za opazovalce ter bodoče inštruktorje v svojih krajih pa naj z njo v Švicco odpotuje tudi po en hokejski igralec iz vsakega mesta, kjer se hokej na ledu goji. Le tri mesta tedaj prihajajo v poštev: Zagreb, Karlovce in Sisek. Predlog tehničnega referenta g. Vodiška je naletel na vsestransko odobravanje. Zdi se, da so sredstva za našo pot v Švicco že zagotovljena. Jasno je, kolike važnosti bo ta pot za razvoj hokeja na ledu v Jugoslaviji. Že ob opazovanju igre, kakršno imajo močne hokejske države, se bodo mnogocesa naučili, tako da bodo doma lahko vse, česar se bodo naučili, tudi lahko takoj začeli praktično uporabljati.

ZKD : Marathon 2 : 0

Gostje so, prvi kakor drugi, pokazali zelo podjaten, pa tudi še primitiven hokej na ledu. Kombinacij skoraj ni bilo opaziti, puch je bil od dajani kar tako bolj na slučaj kakor premišljeno. Zmagalo je pred golom nekoliko odločnejše moštvo, ki je imelo tudi nekaj dobrih posedincev. Marathonci so nastopili z Belakom in Košakom, od katerih je pokazal tudi pozneje na turnirju še največ znanja od vseh nedomačih igralcev nekdanji Ilirijan Belak.

Ilirija A : Ilirija B 2 : 2

sicer ni bila prvenstvena tekma, ampak le trening med dvema kombiniranimi moštvima Ilirije. To je bila na vsem turnirju prav gotovo najlepša tekma. Gledalci so lahko videli, koliko so zlasti kombinatno napredovali Ilirijani od lanske hokejske sezone.

Hašk : Marathon 5 : 3

Hašk ali bivša hokejska sekcija Slavije iz Siska prvi večer ni prišla. Pravili so, da so prišli v Zagreb na svojo pesel, ker jih Hašk sploh ni bil poklical. V Zagrebu pa da so izvedeli, da bodo igrali v Ljubljani šele včeraj dopoldne. Morda je tudi tako res... Haškovi so od vseh gostov pokazali v Pötzlu najnevarnejšega strelca, sicer pa so predstavili ljubljanskemu občinstvu včeraj dopoldne (tekmo z Ilirijo so bili v četrtek zvečer zaradi odsotnosti izgubili s 6:0 par forait) hokej, ki je še na isti preprosti razvojni stopnji kakor je hokej drugih zagrebških klubov. Zmagali so nad Marathonom le zato, ker so imeli več sreče v streljanju. Tudi v tej igri se je nad drugimi odražal Belak.

Ilirija : ZKD 11 : 0

Ilirija je stvar pograbila odlično — in če bi ji bil sodnik g. Kos priznal še en regularni doseženi gol, bi spravila skupaj ravno tucat darile.

Hervey Allen:

Antonio Adverso, cesarjev pustolovec

Oporoka je bila potrjena. Pisarji so bili proti odškodnini pripravljeni zadržati se v pisarni preko ure, ki so jo drugače komaj čakali, kdaj bo prišla. Vsako listino so žigosali. Signoru Baldasseroni je bilo treba samo pritisniti na gumb in že so se pojavile najresnejše in najverodostojnejše priče. »Prisegle bodo na vse,« si je šepetal. »Na mesec jim plačam nekaj denarja. Videli boste, gospod Adverso, da so vaši pravni posli v Livornu v dobrih rokah. Moja plača je še kolikor toliko, moji stroški majhni, moj ugled pa sijajen. Dostavljam sicer, da so te moje trditve morda podprte po moji preveliki samohvali, toda na prosto izbiro imate, da se o resničnosti teh trditve prepričate. Dovolite, da pokličem eno svojih prič. — Beppo!«

Antonio se je smejal in je potrepil malega moža po hrbtu. »Pri vas se počutim čisto ekritega,« je dejal, »gospoda Nolteja bom pripravil do tega, da se vas bo v mojem imenu kdaj spomnil. Potrebujem nekoga, ki bi do dna spoznal, kakšni interesi me vodijo in ki ne bi nekoč morda nastopil z vsemi svojimi pričami in prid nasprotni stranki. Dobro veste, da se to tu dostikrat pripeti. Toda, nas je združil častni posel in vam jamčim, da bo ta posel srečno uspel in prestat vse preskušnje.«

Signoru Baldasseroni su stopile solze v oči. »Ah, le vi edini poznate mero mojega poguma in srčnosti,« je vzkliznil. Toussaint in Mac Nab se zmerom smejita, kadarkoli pridemo skupaj. Če bi vi hoteli to povedati tem pisarjem tu, signore, bi bil moj ugled še bolj utrjen.«

»Drugi bom to storil, če ne bo prizadeta pri tem vaša skromnost,« je zašepetal Antonio.

Šli so skupaj čez cesto — kot dosmrtni prijatelji — pisarji pa so, zadovoljni ob pomisleku na svoje zlate kovance, zaklenili velika bronasta vrata. V Vincencovi hiši je Antonio podaril malemu odvetniku celo vrsto poklonov in presenetljivo visoko nagrado.

To si zares prav naredil,« je dejal Vincenc, ko je Baldasseroni odšel. Zdaš se v zadevi najemnine in vsega ostalega lahko popolnoma zaneses nanj. In to je zelo važno. Kajti, don Luis bi ga utegnil sicer pregovoriti, da bi bila stvar glede klientele čisto drugačnja. No, zdaš pa raje pojdiva gor in pogledva, kaj naše ženske lepega živajo. Anina bala je naravnost nekaj pravilnejšega.«

Ostali del popoldneva je Antonio prebil ob oknu pod pitčijimi kletkami. Kramljal je z Ano, gospo Frankovo in Vincencom. Tudi dve šivilji sta se skrbno ukvarjali z Anino balo. Tako svetlo in

veselo je bilo v sobi, tako domače in zaupljivo, šivanke z belimi nitmi so švigale sem in tja, zlati napratniki na belih prstih so se bleščali izza rahlih gub mehkega blaga — oba mlada možkarja sta se od časa do časa spogledala in imela enako občutje zadovoljstva, miru, sreče in doma.

»Na koncu vseh koncev je vendar to namen vseh bančnih poslov,« se je smehljaj Antonio, ko ga je Vincenc peljal v kuhinjo, da si prižgeta pipi.

»Da,« je pripomnil Vincenc.

Ani se je kar samo smejala, ko si je ogledovala svoje čipke proti luči.

»Poglej malo,« je dejala, »to je bel golob z rdečo rožo v kljunu. V kakšni barvi naj naredim oči?«

Nad njeno glavo so lili žarki popoldanskega sonca, zavese so se nalahno premikale v tipajočem vetru, kanarček pa je že začel drobiti svojo vriskajočo pesmico. Pel je, kakor da bi si prizadeval, da mu poči malo pitje sreče.

»Ah,« je vzdihovala Ana vsa srečna, »ah, moj Bog! kako sem jaz oblagodarjena.«

Antonio je pogledal čez prazen trg. V prsnem žepu je nosil potrjeno oporoko, ki jo je napisal John Bonnyfeather, trgovec, zdrav na duši in na telesu. Imel je občutek, kakor da ga cmok tišči v grlu.

Čez nekaj dni bo to tako enkrat za vselej proč. Zdaš mora v London, sam ne ve prav dobro, zakaj.

Kanarček je žogel svojo pesmico neutrudljivo naprej.

Don Luisovo premišljevanje pri svečni svetlobi

Hotel »Pri modri žabici« je bil že leta in leta sem najbolje vpe-ljan hotel ob vsej sredozemski obali. Bolj kot katerakoli druga ustanova v Livornu, — in to je tudi res bila ustanova — je urednišči nekdanjo sanjo Medicejcev, ki so bili ustanovili to svobodno pristanišče. V njem se je v resnici stekal ves svet.

Kakor vsi veliki hoteli, tako je bil tudi hotel »Pri modri žabici« poln aristokratskega ozračja, izključno aristokratskega, in je bilo zato v njem tudi temu primerno vse drago. Izginilo je iz njega tudi vse, kar bi moglo ustvarjati enakomerno, po drugih hotelih po svetu znano dolgočasje. Vsak je prišel po svoje na račun: kardinal, kadar je potoval, kakor tudi mornar, ki se mu ni zdelo škoda denarja. Vzdožl vsa gra so stali paviljoni, vedno dobro obiskani. Tu si je vsak lahko poiskal sebi enakega, bodisi pri jedi ali pijaci, ali pa pri kartah in zabavi. Nihče se ni dolgočasil in se počutil tujca. V tem oziru je bil hotel »Pri modri žabici« edinstven.

Njegov sloves pa so v glavnem raznesli po svetu izbrani gostje, visoki mornariški kapitani in premočni kupci, katerim je bivanje

pod streho tega slovitega hotela ostalo nepozabno. Kadar pa so ti ljudje hvalili to »Modro žabo«, so si bili gotovo v eni stvari edini, namreč o bogati in izvrstni kuhinji.

Lastnik hotela, nekt Lanzonetti, je bil še prav posebno ponosen na to, da gostje v njegovem hotelu niso dobili samo vsega najboljšega, kar je premogla Italija, pač pa tudi, da je vsakdo, pa če je bil prišel čisto z drugega konca sveta lahko dobil tu svojo najljubšo narodno jed. Lanzonettijeva gostoljubnost pa je slonela predvsem na dveh načelih: nikdar ni pustil v kuhinjo kake ženske, drugič pa je imel stalno celo vrsto ponev pripravljenih nad ognjem.

Don Luis je v tisti dobi svojega življenja, ki je bila zanj pomilovanja vredna, v dobi priprav za svojo poroko, stanoval pri Lanzonettiju. Sprito svojega takratnega naravnost asketičnega življenja se je spominjal svojega bivanja s posebnim zadovoljstvom nekdanjega epikurejca. Bilo je čisto naravno, da se je tudi zdaš, po preteku četrstletja, ob svoji vrnitvi v Livorno, spet ustavil tu. Toda, joj in prejoj, »Modra žaba« je medtem doživela pomilovanja vredno spremembo.

Vsekakor je gledalo glavno poslopje hotela še vedno preko trga na banko Vincenca Nolteja, a imenovalo se ni več »Modra žaba«, pač pa je obstojala zdaš — če ni bolje rečeno »hiralac« — pod usodnim imenom »Osteria dell'Inglese«. Pred kratkim so se še na vse načine prizadevali, kako bi to nesrečno ime olepsali. Zadnja beseda je bila prepletkana in namesto nje napisana »Francesca«. Stare črke pa so se še vedno poznale, in že skoraj čisto obubožani lastnik, dolgi in mršavi Toskanec Fratello Rabazzoni ni premoget niti toliko zlate pene več, da bi na svoji tabli odstranil madež, ki se je razodeval kot težka politična zmot.

Vprav oni večer, ko je prišel sem, je opazoval don Luis Rabazzonija. Ves je bil v dvomih. Ni več verjel v sloke in vitke nakarje. Tudi predpasnik tega moža je bil ves zamazan. Ker pa je bilo že pozno, si je pustil to vseeno dopasti. In si je najel prednjo sobo v drugem nadstropju, odkoder je bil lep razgled na trg. Bil je truden in je dobro spal kljub temu, da je soba dišala po plesnobi in je pomenila postelja zanj precejšnje razočaranje. Markiz je pustil kočijo v Bonnyfeatherovi hiši, toda kljub vsem vabiljivostim in kljub res sijajnemu sprejemu, ki ga je priredila Fides, je odklonil, da bi tam prenočil. Don Luisu je takoj, čim je stopil na dvorišče iz svoje kočije, padlo v glavo, da staro najemniško razmerje še ni čisto popolnoma prenehalo in da bi si morda formalno lastil protizakonito kakšne lastninske pravice, če bi ostal v hiši. Konja si je sicer upal postaviti v zapuščeni hlev nad nadzorovalno zrukev, le Sancha je vzel s seboj v hotel.

Od tu in tam

Glavni volivni odbor je do sedaj pregledal in odobril poročila odsekov za vse banovine razen donavske. Zaradi pravnih razprav o pravnih razpravah bo svoje delo nadaljeval v ponedeljek, ko bo tudi zaključil s pregledovanjem zadnjih rezultatov. Takoj nato bo glavni odbor začel razdeljevati po posameznih volivnih okrožjih mandate. Dravska banovina je razdeljena na dve volivni okrožji (bivša mariborska in bivša ljubljanska oblast). Ker je JRZ dobila v vseh slovenskih okrajih absolutno večino, bo pobrala zato tudi vse poslanske mandate.

Kmečko hišo in z njo oboje stanovalca je zasul snežni plaz v vasi Turiji pri Kučevu. Nekaj dni je tam pihal silovit veter in razmetaval sneg vse naokoli. Proti večeru pa je potegnila tako huda burja, da je odrgala velik snežni plaz s hriba, na čigar pobočju je imel skromno hišico kmet Milorad Marjanovič. Marjanovič in žena sta dremala ob peči, a zaradi zavijanja burje nista čula bobnenja s planine. Trenutek kasneje pa je plaz že udaril ob hišo in podrli steno. Marjanovič je vrglo ob vrata, a žena zasulo. Do vratu zameten se Marjanovič ni mogel ganiti. Šele jutraj so ga drugi ljudje rešili iz zagate in odklopili njegovo ženo, ki je bila že mrtva. Pod plastjo snega se je zadušila. Marjanovič je šele tedaj spoznal, da mu je plaz razrušil hišo in hlev, v katerem je imel nekaj ovac in kravo. Vsa živina je poginila.

13 letno deklico sta hotela sredi Zagreba ugrabiti dva pijana nasilnika. Radonić in Tepeš sta se napila, nato pa najela taksi z namenom, da bosta s svojimi pustolovščinami nadaljevala. Pri peljala sta se pred hišo Ivana Varge, izstopila iz avtomobila in pograbila 13 letno hčerko. Zaradi krikov prestrašena dekleta so prihiteli na pomoč ljudje, ki so jo komaj iztrgali iz rok pijancev, ki sta jo potem naglo odkurila naprej. Ponovno sta se ustavila pred drugo hišo v bližnji ulici in razbijala po vratih. Ko je gospodinja odprla vrata, da bi videla, kaj je, jo je Tepeš napadel in ranil z nožem v roko. Takoj nato pa ju je prijel stražnik in odpeljal na policijo.

Se v kaznilnici je goljufal kaznjence Vlastimir Marković in Sremski Mitrovici. Seznanil se je bil s svojim jetniškim tovarišem Selimirom Grbićem in izvedel od njega, da so njegovi domači precej imoviti. Brž si je izmislil trik. Pisal je v imenu Selimira njegovemu očetu, naj mu pošlje zabojček sira, a na dno pločevinate posode naj skriva jurja. Vse pa mora izročiti nekemu drugemu kaznjencu, češ da je tako boljše. Selimirov oče je res nasledel in naročeno poslal. Sir je po jedel neki kaznjencec, posoda pa je dobil Marković ter v dvojnem dnu naročenega jurja. Tako je storil še trikrat, a vselej je zahteval po več tisočakov. Končno se je Selimirovemu očetu le čudno zdelo, da rabi sin toliko denarja za podkupovanje uradnika, ki mu bo izposlovalce pomilostitev. Stopil je v jetnišnico in spoznal, da je nasledel prevečanemu goljufu. Za svoje grehe je dobil Marković še dve leti in pol težke ječe.

Psa čuvaja je raztrgal volk in ga pojedel v neki vasi blizu Donjega Daruvarja. Proti večeru se je vračal z lova zidar Zajc, ko je nenadoma zaslišal silovito lajanja psa od bližnje vasi. Zidar je krenil proti hiši, pa je na svoje veliko začudenje zagledal tam velikega volka, a psa nikjer več. Pač pa je imel volk v gobcu kos mesa. Lovec je potegnil puško, toda volk je bil urnejši. Brez sledu je izginil. Zajc je ugotovil, da je volk napadel psa čuvaja, ki je bil prilezan na verigi, ga raztrgal in nekaj kosov požrl. Večji kos, katerega ni mogel na mestu požreti, pa je odnesel s seboj.

Ubijalec morilec stavebnika inž. Baderja sodi sodišče v Kolašinu. Kakor smo že poročali, je bil pred dobrimi tremi meseci tam ubit inž. Bader, ko je nosil okrog 300.000 dinarjev za izplačilo svojih delavcev. Morilec je denar ugrabil, nato pa nekaj dni taval naokrog. Lačen se je zglasil pri kmetu Tomoviću, da mu je dal kruha, nato ga pa prosil, da mu pokaže pot proti albanjski meji. Tomović je vzel s seboj še sosedo, pa sta spotoma morilec ubila. Sodišče ju je obtožilo, da sta hotela priti le do ukradenega denarja, med tem ko pravijo priče, da je bil Tomović vedno pošten človek. Ubil pa je morilec Pajčica v gozdu zato, ker je ta sam priznal, da je morilec Baderja in da misli pobegniti preko meje. Razprava bo trajala še nekaj dni.

Razbojnika, ki sta na zverinski način ubila 80-letnega upokojenca Antona Soltana v Zagrebu, so po treh tednih vendarle izsledili. Neko jutro so našli starčka, ki je bil zelo štedljiv, z razbito glavo na tleh njegove hišice, v kateri je sam stanoval. Ob njem pa sta ležali dve hranilni knjižici, glaseči se na 200.000 din, toda obehde vinkulirani, kar je dokazovalo, da je morilec izvršil zločin zaradi denarja. Tri tedne preiskava ni mogla ugotoviti morilcev. Končno pa se je le oglasila neka ženska, pri kateri sta se svoj čas dva neznanca zanimala za starega Soltana. Po opisu je policija prišla dva stara grešnika in vlomilca, ki sta potem zločin priznala.

Dva volka je na svojem dvorišču ubil kmet Drašković iz Kušumlje. Pred nekaj dnevi so na večer začeli tuliti in lajati njegovi psi. Jasno mu je bilo, da so volkovi v bližini. Snel je puško s stene in odšel ven. Ko je odprl vrata, sta že skočila proti njemu njegova dva psa, kar je pomenilo, da so volkovi ob hiši. V mesecini je videl, da se jih je priključilo kar sedem. Ustrelil je nekajkrat in podrli enega, a ostali so se razbežali. Ko je videl, da eden med njimi peša, je skočil za njim in ga hotel pobiti do mrtvega z lopato. Toda žival je zbrala zadnje moči in ga naskočila. Po težkem boju je je Drašković ubil.

Samokres v rokah otroka pomeni zmerom veliko nesrečo. Tako se je dogodilo v Aginem Selu pri Banjaluki, kjer je posestnik Džikan shranil svoj samokres na nizko polici in se odstranil. Ta čas pa je osemletni sin izvohal orožje, ga vzel v roko in ga naperil proti mlajšemu bratu. Takrat pa se je petelin sprožil, a krogla je zadela otročička v glavo. Smrt je nastopila v nekaj trenutkih.

13 letnega dečka je ubil in oplenil cigan Petrovič iz okolice Vinkovcev. Adam Benak je v mraku odšel na obisk k sorodnikom v bližnjo vas. Komaj je naredil nekaj korakov, se je pred njim pojavil cigan Petrovič in ga udaril s sekuro po glavi. Ko ni našel pri njem nobenega denarja, mu je vzel kapo in čevlje ter pobegnil. Šele naslednjega dne so našli ljudje dečka mrtvega s razklano glavo in obvestili orožnike, ki so cigana kmalu izvovali in ga prijeli. Petrovič je ubil dečka samo zato, ker se je nadejal, da bo v njegovih žepih našel nekaj kovačev.

Mariborska plinarna v preteklem letu

Maribor, 6. januarja.

Leto 1938. bo v zgodovini mestne plinarne zapisano kot prestopno leto. Stare, v tehnični smislu preživete retortne peči so v tem letu odslužile. Drzni tehnični napredek, ki posebno v plinarski stroki zajema vedno globlji gospodarski pomen, je prisilil tudi mariborsko plinarno, da bo zgradila novo komorno peč.

Ker je vodstvo plinarne že v l. 1937. z izpolnitvijo organizacije dela v kurilnici doseglo najboljše uspehe, zato v preteklem letu v obratu ni bilo bistvenih sprememb. Za proizvodnjo plina se je porabilo 1 milij. 710.000 kg črnega in rjavega premoga. Iz navedene količine premoga se je pridobilo 835.200 kub. metrov plina, 811.000 kg koksa, 80.500 kg katrana ter 950 kg grafit. Za podkurjavo retortnih peči je porabilo podjetje eno tretjino proizvedenega koksa, ostali dve tretjini so pokupili obrtniki in industrija. Oddaja plina se porazdelila na gospodinjstvo, ki porabi 49% celotnega konzuma, to je 235 kub. metrov letno na meščana ter 31% na obrt in 20% na industrijo.

Zaradi obsežnega regulacijskega programa, ki ga je izvedla mestna občina v preteklem letu, je morala zopet prispevati plinarna težke tisočake. Na Glavnem trgu se je preložilo in obnovilo 350 m cevi v premeru 200, 150, 125 in 100 mm. Preložil se je glavni cevovod na državnem mestu. Vsa navedena dela so se vršila pod plinskimi tlaki, tako da konzumenti pri uporabi plina

niso bili prekinjeni. Tehnično zelo otežkočeno je bilo prelaganje cevovoda preko državnega mosta, preko katerega ima plinarna samo en vod, ki veže odjemalce plina na desnem bregu. Obnoviti je bilo treba 37 priključkov na Glavnem trgu, Stolni ulici in na Koroski cesti. Novih priključkov je bilo izvedenih 17. Preurejeni so bili cevovodi v Barvski, Vetrinski in Kacijanarjevi ulici ter Ruški cesti. V dolžini 72 m se je položil plinovod premera 125 mm v Slovenski ulici. Prelomov beleži plinarna vedno manj. Lansko leto so bili samo 4 in zaradi posejane terena ob priliki regulacije globokih cestnih kanalov. Dolžina cevnega omrežja znaša 42 km. V instalacijskem oddelku je bilo obnovljenih preko 200 najrazličnejših plinskih aparatov in gorilnikov za plin ter urejenih 150 plinomerov, ki so bili po popravilu državno kontrolirani in žigosani.

Podjetje je prodalo 87 raznih plinskih aparatov za gospodinjstvo: kuhalnike, pečnike, štedilnike, sobne peči ter aparate za pripravo tople vode. Izdelalo in prodalo se je 11 industrijskih aparatov. V preteklem letu je uredilo podjetje v prodajalni MP svoj oddelk, kjer dobi vsakdo neobvezna pojasnila o plinskih aparatih in ima kupec hkrati popoln pregled aparatov, kar olajša nakup.

V novem letu je pričelo vodstvo podjetja s pripravami za postavitev komorne peči. Kakor predvideva program za zgradbo komorne peči, bodo dela do konca junija končana in bo podjetje ob tej priliki praznovalo dovršitev moderne peči in 70 letnico obstoja.

Ljubljana : Gradjanski 2 : 1 (1 : 0)

Danes je bil za Zagreb pravi črni dan. Dopolodne je Ilirija v krasnem slogu dokazala Zagrebčanom, da je njihov ledni hockey še daleč za našim. Premagala je finalistu v državnem prvenstvu, ZKD (zagr. kliz. društvo) s katastrofalnim rezultatom 11:0; zvečer pa je tudi Ilirija premagala reprezentanco Zagreba z 11:2. Goli so padali kar takole mimogrede. In če se ne bi Ljubljanci še obotavljali pred zagrebškim golom, bi bil rezultat še strahotnejši. »Predgovor« je bil tedaj za Ljubljano kaj ugoden. Dopolodne so ljudje, ki jih tudi pozimi še zanima nogomet, hiteli na igrišče SK Ljubljana. Posebno črna od takojenovanjih ljudskih množic danes Dunajska cesta ni bila. Kakih osemsto ljudi pa jo je le drobilo na igrišče, ki je bilo sicer lepo očejeno, zato pa poledenelo, da so nekateri počizgali predlagali, naj bi igralci nataknilli drsalko. Vreme je bilo megleno in černo, mraza je kazal termometer —4 Celzija — in ta številka je marsikoga obdržala doma ali pa ga potisnila v kakšno toplo zakurjeno gostinsko podjetje, kjer si je dan »pokrjak« z jedjo in pijačo ter s prijetnim kramljanjem v vedno veselejši družini.

Danes je bil za našo Ljubljano v športnem pogledu spet pravi bojni dan. Izkoptati je bilo treba bojno sekuro, ki je dozdaj že nekaj tednov rjavela. V goste nam je prihajal zagrebški Gradjanski, ki si je bil že lansko leto osvojil zimski nogometni pokal in ki tudi letos velja za enega glavnih favoritov pri osvajanju te imenitne posode.

Ob dveh popoldne so kot prvi stopili na ledeni teren zagrebški »purgerji« v tejse zasedbi: Glazer, Hügl, Belošević, Jutt, Jazbinšek, Kokotovič, Šipoš, Lešnik, Wölfl, Cimermančič, Zalant. Ljubljanski zeleni team pa je nastopil takole: Lindtner, Ceglar, Bertonec, Stanko, Vodišek, Serce, Boncelj, Jančič, Pupo, Grintal, Vovk, Erber. Za njimi pa je na igrišče prispel še sodnik, Ljubljancem g. Maccorati in že je začela izredno zanimiva in razburjiva tekma dveh dobrih moštvev.

Kratek potek: Že takoj v prvi minuti je Ljubljana resno ogrozila Glazerja, Janežič je lepo pobegnil in streljal, Glazerju je žoga šla iz rok, k sreči pa so priletni zagrebški branilci stvar razvozljali z udarcem v polje. Na težkem terenu, kjer je spodbujalo kakor zadnjič nam vsem pri polodici na ulicah, so se v začetku, pa še tudi ves prvi polčas, dokler se niso nanj navadili, igralci pridno pokladali na trda tla in stegovali vse cepete od sebe. Prej kakor Zagrebčani pa so se znašli Ljubljanci. Kaj naglo so spoznali, da bo najpametnejši način igre dolgi pas. Z njim so hitro zagospodarili tako v terenu kakor tudi pred golom. Zagrebška obramba je imela polne noge dela. V 9 min. je Gradjanski nevarno prodr, Cimermančič pa je streljal, tako da je Lindtner le z največjo težavo še rešil v kornar. V 10 min. je Grintal dal zelo lepo Vovku, Jazbinšek pa se je žoge zmebil v kornar. Pet minut je nato napadala Ljubljana tako silovito, da se je zdel Gradjanskega usoda za ta dan zapečatena. Napad za napadom je prihajal pred purgerska vrata in le sami sreči so se morali Zagrebčani zahvaliti, da že v teh petih minutah iz popolnoma čistih situacij niso dobili dveh golov. V 16 min. Janežič zelo lepo vrne Grintalu, od katerega je dobil sijajno žogo. Izredni centerfor Ljubljane, Grintal, povzame njegov center in pošlje z glavo, žal Glazerju v roke — z dveh metrov. Takoj nato foula Cimermančič Pupota, prosti strel pa Grintal zastrelja. Zdi se, da so se zdaj, okrog 25 min. — purgerji le znašli. V 26 min. namreč nevarno pobegne nagli Šipoš, ki strelja silovito, toda Lindtner boka, žogo dobi Cimermančič, toda tudi tokrat je mladi ljubljanski goalman spet na mestu. V 30 min. strelja po Lešnikovem predložitju Wölfl zelo ostro, toda čez prečko. V 35 min. Serce nese pred gol, Pupo strelja v out. Po tej petminutni premoči Gradjanskega prevzame vso besedo spet Ljubljana. V 38 min. daje Lešnik, ki je lepo ušel, Wölflu, njegov strel pa Lindtner zanesljivo obdrži. V 39 min. uide gibčni Erber krasno po krilu, pošlje čez Jutta in Hügl ter pošlje k Janežiču, ta nič ne slepmiši, ampak s treh metrov premaga samega famoznega Glazerja z 1:0 za Ljubljano. Odlični reprezentativni goalman, ki je zadnje čase spet v veličastni formi, se niti zganiti ni utegnil, žoga je bila v mreži. Občinstvo navdušeno zori, ogromno ploskanje se utrga. V 43 min. napravi Jazbinšek v kazenskem prostoru roko, sodnik pa ne piska. Ljubljana še vedno napada, rezultat pa se do kraja prvega polčasa ne spremeni.

Drugi polčas: Gradjanski napade. Dobri dve minuti se plavi prav občutno zaganjajo kakor pravi nogometni bašibozuki, nato pa jim žogo zapleni Pupo, ki jo z lepim predložitkom podari Janežiču. Ta steče, Glaser pa ujame njegov strel. Grintal tudi v drugem polčasu enako sijajno in pametno igra s svojima kriloma in zvezama kakor je igral v prvem. Erber in Janežič se neprestano nevarno spuščata po ledeni livadi. Žoga pa na noben način ne pride v gol. V 4 min. Grintal imenitno steče z žogo mimo vseh ovir, zadnja, robustni Jazbinšek, pa ga surovo zruši. Velik metež nastane, vročekrvni Kokotovič ima seveda prvo besedo. Zdi se, da je Grintalu vzklopela jeza, roka se mu premakne in pogledi ogledalo tuje, plave človeške duše. Kokotovič pa hud in brž pa se z jezikom nad sodnika. Kaj boš, grdavi jezičnik, si je najbrž mislil g. Maccorati in takoj je zgovornega »Kokot« postavil na toplo. V 7 min. napravi Lešnik silno afero pred Lindtnerjem, brž pa jo popravi in strelja Stanketu Bertonecju tja v nožice, ki pa so k sreči dobro utrjene od zadnjega spu-

šaranja na lesenih deskah po gorskih bregovih. Zalant in Vodišek sta se pridno obregovala z nogami kakor dva žrebička, ko le nista mirovala, je sodnik tudi njima dovolil, da sta se šla oblet v garderobo in da sta tako lahko ostala tudi do konca igre. Zdal prideta za Glaserja dve nerodni stvari, enkrat je Janežič tiger, drugič pa Grintal. Sreča in znanje pa znamenitega vratarja obvarujeta polonije. V 19 min. Erber krasno centrir, njegov center vzež Pupo voley, žoga pa s strahovito naglico šine čez prečko. To bi bil gol, so dejali kibici! Da, da, bil bi, bil! V 23 min. Grintal starta kakor vihra, predribla Beloševića in še Hügl, žoga odskoči, Glaser je v zadnjem hipu z nogo pošlje v polje. Zdal pa to nemilo usnje dobi Lešnik, ki dribla dva, tri Ljubljance, odda Šipošu, ta lepo centrir, in že pošlje Wölfl 1:1 v mrežo. Lindtnerjeva mreža ni več deviško čista. Razočaranje na igrišču, seveda in med občinstvom. Ali? Je v 25 min. se sonce sreče spet nasmešno Ljubljani: Pupo odda Janežiču, ta si pomaga z glavo, pošlje k Grintalu, ki se sijajno počene, situaciji niti Glaser ni dorasel. Centerfor Ljubljane napravi še dva, tri dolge korake, nato pa »vseka« in že je 2:1 za Ljubljano. Glaser niti trenil ni. Orkan navdušenja. Zdi se, da je zmaga že ljubljanska. Toda kmalu si Gradjanski nevarno opomore. Nekaj časa srdito napada. Ljubljana pa mu z dvema, tremi mnogo zreljšimi rečmi vse nevarnejše vrne. V 31 min. Wölfl strelja, Lindtner krasno brani. V 33 min. spet silna gneča, toda Stane vrne končno žogo v polje. Sledi nekaj izmeničnih napadov. V 40 min. se Šipoš otrese vseh, ne more pa pred praznim golom najti prostora — k naši sreči. V 41 min. Grintalu daje Janežič prav čedno stvar, centerfor pa ne more zadeti. Zdal spet Ljubljana krepkeje pritiska. Vidi se, da so se purgerji že vdači v usodo.

Gradjanski je za ta teren preveč drobno kombiniral. Imel pa je odlično obrambo, v halnih prav dobra Jutta in pridnega, pa surovega Jazbinška, v napadu pa odlične in nevarne moči v Wölflu, Lešniku in Zalantu, v drugem polčasu pa zlasti v Šipošu.

Ljubljana je dobila to tekmo več kot zasluženo! Dve tretjini prvega polčasa sta bili njeni in dobra polovica drugega. Razen tega je ustvarila neprimerno več zrelh šans kot Gradjanski. Danes je njeno moštvo odlično in če se bo znalo še v Zagrebu odrezati vsaj tako kakor se je že enkrat, nas bo 15. januarja, ko igra revanš v Zagrebu, prijetno presenetila. Moštvo je lepo uigrano. Od posameznikov bi posebej omenili vso obrambo z Lindtnerjem in Ceglarjem, ter napadalec Grintala, Erberja in razpoložnega Janežiča.

Sodil je g. Maccorati prav dobro in strogo; zdi se pa, da je bil v presoji toulav s strani gostov vse premehekkega sra, Zagrebčani prav gotovo ne bodo taki.

Še dve tekmi za zimski pokal. V Zagrebu sta bili na igrišču Concordija še dve tekmi za zimski nogometni pokal. Kot prvi par sta na poledenem igrišču, kamor je še dopoldne naletal droben sneg, nastopila Concordija in Bata (Borovo). Zmagalo je boljše moštvo z rezultatom 2:0. Ni pa gotovo, ali bosta dva gola prednosti zadostovala Concordiji, da se bo pri povratni tekmi 15. t. m. z Bato v Borovem še kvalificirala za nadaljnje tekmovalce.

V drugi tekmi sta nastopila Hašk in sarajevska Slavija, ki zlasti v Zagrebu zaradi zadnjega incidenta z Gradjanskim, ne uživa posebnih simpatij. To so morali Sarajevčani tudi takoj občutiti, ker so jih Zagrebčani ob nastopu pozdravili z živžganjem. Hašk je zmagal z 1 golom, ki ga je zabil v drugem polčasu Hitrec. Rezultat 1:0 pa najbrž tudi za Haška ne bo zadosten za nadaljnjo kvalifikacijo. Moštvo Slavije se je tudi včeraj v Zagrebu pokazalo kot prav dobra enajstoročica. Slavija je bila na polju čisto enakovredna nasprotnik in je bila v prvem polčasu celo boljše. Šele v drugem polčasu se je Hašk nekoliko popravlil.

Tudi smučarji niso počivali

Na včerajšnji praznik je bilo kar na izbiro vsega. Če si želel videti ledni hokej, si prebil lahko kar ves dan in še zvečer na Iliriji, nogometaši so popoldne slavili lepo zmago nad Zagrebčani, smučarji so pa tudi izrabili lep zimski dan.

V Ljubljani je smučarski odsek SK Reke, ki skrbi za organizacijo tega športa na Viču in v Rožni dolini, priredil medklubске tekme za seniore, juniorje in mladino. Pod strelščicem, kjer je bil start in cilj, je bilo včeraj dopoldne nad vse živahno. Tekmovalci, ki jih je bilo okoli 30, so bili razdeljeni na tri skupine. Pri seniorjih, ki so tekmovali na progi dolgi okoli 12 km, je zmagal član Sm. kl. Ljubljane Dekleva Milan v času 51:14. Pri juniorjih je zmagal pri teku na 8 km Petrovič Avgust (Reka) v 40:36. Med zorno mladino pa je bil najboljši Rečan Megušar s časom 23:26.

SK Reka priredi jutri v Zlebeh pri Mednem tekme v smuku in slalomu. Na Pokljuki pa je priredil Sm. klub Ljubljana tekme v teku na 16 km in v skokih. Med 16 tekmovalci Sm. kluba Ljubljane je bil najboljši Starmen Lado v času 1:17:35. Sledijo še Crnobori Drago 1:18:42, Robnik Rudolf 1:23:03, Švigelj 1:23:38, Beve 1:26:27.

Popoldne pa so bile na pokljunski skakalnici skakalne tekme, pri katerih je zmagal Klančnik

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer. sko stanje	Temperatura v °C	Veterni smernik	Veterni sila	Padavine m/m	Vreme
Ljubljana	766,3	-2,4	-7,4	88	0	—
Maribor	767,4	-2,2	-6,0	70	5	W.
Zagreb	759,9	-1,0	-4,0	90	10	0 28
Belgrad	759,2	3,0	-4,0	80	10	0
Sarajevo	759,4	-2,0	-6,0	90	10	0 01
Vis	751,6	4,0	3,0	90	10	SE, 60
Split	751,5	9,0	4,0	90	8	E, 10
Kumbar	752,2	10,0	7,0	10	E, 120	dež
Rab	752,2	6,0	3,0	70	10	ESE,
Dubrovnik	—	—	—	—	—	—

Vremenska napoved. Nobenih sprememb, le nekoliko hladneje.

Splošne pripombe o poteku vremena v Ljubljani od včeraj do danes. V soboto je bilo iz noči do 6.20 popolnoma jasno. Ta čas pa se je pričelo naglo oblačiti in ob 6.50 je bilo že popolnoma oblačno in je tako ostalo ves dan in ponoči.

Včeraj je bilo iz noči popolnoma oblačno do 14.30. Ob 14.35 se je na zapadu oblačnost pretirala, vendar pa je ostalo pretežno oblačno še dalje v noč in ponoči. Najnižja temperatura na letališču je bila —10,5. Snežna plast 22,5 cm.

Koledar

Danes, sobota, 7. januarja: Artur.
Nedelja, 8. januarja: Severin.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: dr. Kmet, Tyrševa 43; mr. Trnkoczy, Mestni trg 4; mr. Ustar, Selenburgova 7.

Policijski nameštenci in uslužbeni bodo imeli dobrodelno prireditel na Taboru. Maloželjska družba je dovolila postajališče elektricne cestne železnice na vogalu Vrhovčeve in Jegličeve ceste, odkoder bo do mesta te dobrodelne prireditve najkrajša pot, na katero vpludno vabijo vsi policijski nameštenci in uslužbeni.

Prijava motornih vozil in vozačev za leto 1939 se mora izvršiti po določbah t. p. 100 zak. o taksah do 28. februarja t. l. Obenem se mora plačati tudi davčina za državni cestni sklad (Služb. list št. 335/55 z dne 9. 7. 1938) in banovinsko trošarino na pneumaticih.

Da se prihrani strankam pot, bodo policijski organi te dni dostavili: prijave, poštne položnice in lozadavna navodila; —vozačem motornih vozil tudi obrazce za prijavo vozniške izkaznice.

Uprava policije v Ljubljani poziva lastnike in vozače motornih vozil, da se strogo ravna po navodilih in tako preprečijo nepotreben naval pri uradu.

Izročitelju se mora plačati za prijavi tiskovini 5 din za vsak avtomobil in 3 din za vsak motocikel.

Vsa motorna vozila, ki so na področju mesta Ljubljane, je treba prijaviti tudi računovodstvu mestnega poglavarstva zaradi odmere občinske takse.

Vozila, ki so pod plombo, ni treba prijavljati.

— Uprava policije.
Dražba kožuhovine v Ljubljani se bo začela nepreklicno 23. t. m. Lovci naj pošljejo svoj letošnji odstrel čimprej na naslov »Divja koža«, Ljubljana-Velesejem.

»On in njegova sestra« je naslov vlezabavni burki v štirih dejanjih s petjem in godbo, ki jo ponovi Frančiškanska prosveta M. O. v nedeljo 8. t. m. ob 5 popoldne v frančiškanski dvorani. Režija: Milan Skrbinšek. Glasbeni vložki so od Jože Osana, ki vodi društveni orkester. Burka je pri premieri na Silvestrov večer do solz zabavala občinstvo. Predprodaja vstopnic v pisarni »Pax et bonum« v frančiškanski pisarni. Člani popust.

Klavirski večer Viktorije Švihlikove. V ponedeljek, dne 9. t. m., bo izvajala mlada češka pianistka Viktorija Švihlikova v veliki Filharmonični dvorani samostojni klavirski koncert. Za svoj drugi nastop pred našim občinstvom si je mlada umetnica določila sledeči program: Bach: Partita c-mol, Chopin: Sonata h-mol, Debussy: Ples delfinov, Ravel: Ondina, Novak: Moj naj, Smetana: Na morakem bregu, Slepčiča. In Fantazija na češke narodne pesmi. Čeprav mlada, ima za seboj lepo koncertno življenje, ki ji je prineslo obilo priznanj. Koncert bo v ponedeljek 9. t. m. ob 20 v veliki Filharmonični dvorani. Vstopnice v knjigarni Glasbene Matice.

Rokodelski oder bo uprizoril jutri, v nedeljo 8. t. m., ob pol 8 zvečer z ljubeznivim humorjem prepleteno Dickensovo igro »Čvrček za pečjo«. Prijavljena igra si takoj osvoji slehernega poslušalca in si je želi tudi večkrat videti. Režija je v spretnih rokah g. Fr. Gajeta. Predprodaja vstopnic je jutri od 10—12 v Rokodelskem domu, Komenskega ulica 12.

Ljubljansko gledališče

Drama. — Začetek ob 20 uri.

Sobota, 7. januarja: Pokojnik. Izven Znižane cene. Nedelja, 8. januarja ob 15: Pika in Tonček. Mladinska predstava. Izven Znižane cene. — Ob 20: Tridest sekund ljubezni. Izven. Znižane cene. Ponedeljek, 9. januarja zaprto.

Opera. — Začetek ob 20 uri.

Sobota, 7. januarja: Rigoletto. Gostovanje gdne Alde Noljeve. Izven.

Nedelja, 8. januarja ob 15: Pod to goro zeleno. Izven. Znižane cene. — Ob 20: Roxy. Izven. Znižane cene.

Mariborsko gledališče

Sobota, 7. januarja, ob 20: »Prevarac. Zadnjič. Znižane cene.

Nedelja, 8. januarja, ob 15: »Vse za šaloc. Ob 20: »Kralj na Betajnovci. Znižane cene.

Karel z 220,4 točkami. Sledijo Nedog Jože 197,9 točk, Florjančič Peter 187,6, Beve Edo 179,20. Beve Edo je pri enem skoku padel.

Nocoj ob 21. uri pod Cekinom gradom: Ilirija : Villacher Sport Verein

Nocoj ob devetih zvečer bo na igrišču SK Ilirije pod Cekinom gradom hokejska tekma med novim jugoslovanskim državnim prvakom SK Ilirijo in med Villacher Sportvereinom. Prijatelji lepega lednega športa vabljani!

Pravoslavni božični večer na dvoru

Častniki so prinesli badnjaka za kralja Petra in kneza namestnika v svečanem sprevedu z Avale

Vojaštvo belgrajske garnizije je tudi letos oslavoilo na svečan način božični večer. Po vseh vojašnicah so bile prirejene ob tej priliki svečanosti, ki so v navadi pri pravoslavlih.

Popoldne je bila tradicionalna svečanost prinašanja badnjaka, klade, ki jo pri pravoslavlih na božični večer devajo na domača ognjišča. Svečanosti, katere glavni del je bil v dvoru na Dedinju, so prisostvovali tudi kralj Peter II., knez namestnik Pavle in ostali člani kraljevega doma. Svečan spreved vojaštva je krenil od Častniškega doma ob 11 dopoldne. V sprevedu je igralo nekaj godb. V Košutnjak je prišel nekaj po 12. Pri tej svečanosti je sodelovalo tudi številno belgrajsko občinstvo, ki je nosilo na svoje domove badnjak.

Medtem ko so badnjake sekali, je igrala godba. Dva badnjaka so odsekali na Avali že prejšnji dan. Prvi je bil namenjen za Nj. Vel. kralja Petra II., drugi pa za kneza namestnika Pavla. Najprej so badnjake okrasili, nato pa se je razvil svečan spreved, ki je ob zvokih godbe in ob streljanju iz pušk krenil na dvor Dedinje. Med potjo so velike množice ljudstva navdušeno vzklikale kralju, knezu namestniku in članom kraljevega doma. Spreved je šel od Košutnjaka proti Dedinju preko bulvara kneza Aleksandra Karađorjevića.

V dvoru na Dedinju so že pričakovali nosilce badnjakov kralj Peter, knez namestnik Pavle, kraljeviča Tomislav in Andrej, knežinja Olga s kneževiči Aleksandrom in Nikolajem in princesinjo Elizabeto. Tam so bili tudi ministri dvora Milan Antič, maršal dvora Čolak Antič, prvi kraljev pribočnik divizijski general Hristić, guverner Jeremija Živanović ter člani kraljeve civilne in

vojaške hiše. Prihod na dvor so objavili s fantazami ob 15. V tem trenutku so stopili pred dvorec kralj Peter, knez namestnik Pavle, oba kraljeviča, knežinja Olga, kneževiča in princezinja Elizabeta. Kralj Peter je po starem pravoslavnem običaju potresel z žitom prinašalce badnjakov ter jim zaželel dobrodošlico. H kralju je tedaj pristopil polkovnik Vojislav Petrovič, poveljnik prvega konjeniškega polka, ki je vodil te svečanosti, ter mu voščil vesele praznike. Skupina častnikov, zastopnikov vseh belgrajskih vojaških oddelkov, je nato prinesla prvi badnjak v veliko dvorsko dvorano ter ga postavila na ognjišče, na katerem je bil ogenj. S tem je bilo končano simbolično dejanje tradicionalnega polaganja badnjaka na domače ognjišče. Ta običaj se je ohranil med srbskim narodom od najstarejših časov.

Častniki, ki so prinesli badnjak, so nato stopili v vrsto na levi strani ognjišča. Hišni gospodar, Nj. Vel. kralj Peter II., Nj. Vis. knez namestnik Pavle in vsi ostali člani kraljevega doma so se nato z njimi razgovarjali, nakar so častnike po starem običaju pogostili z žganjem in slaščicami. S tem je bila vsa svečanost končana, in častniki, ki so prinesli badnjak, so zapustili dvorano ter odšli v beli dvor, kjer so prav tako položili še drugi badnjak na ognjišče. Člani kraljevega doma na čelu s kraljem in knezom namestnikom so nato gledali mimohod vojske pred dvorom. V sprevedu so korakali tudi vsi oni, ki so sodelovali pri prinašanju badnjaka v posamezne kasarne v Belgradu.

Svečanost je bila končana nekaj po 16, ko so vojaški oddelki v krasnem redu korakali po belgrajskih ulicah v svoje vojašnice, da v njih po starem običaju proslave božični večer.

Se nekaj o zmedenem letu 1938

Zanimivi dogodki, ki so zaradi neprestanega strahu pred vojno ostali čisto v ozadju

Leto 1938 je bilo na svetu važno ne samo zaradi dveh vojn in zaradi tretje, ki smo ji komaj ušli, marveč tudi na primer zaradi tega, ker so to leto odkrili zvezdoslovci največjo doslej znano zvezdo v vsej zvezdnici. Ta zvezda je dobila ime »Y« in ima tritisočkrat toliko premera kakor naše sonce. Do letos so mislili, da je največja znana zvezda Antares.

Spremembe na zemljevidu, za katere nihče ne ve

Razen znanih sprememb na evropskem zemljevidu, ki so izzvale v marcu in v septembru toliko razburjenja, je bilo še nekaj takih, za katere skoraj nihče ne ve. Francija je na primer 13. maja s preprosto izjavo v uradnem listu priključila svoji državi avstrijsko ozemlje pri južnem tečaju. To je Adelijina zemlja, ki meri 400.000 kv. km, skoraj toliko kakor vsa evropska Francija. Zemlja je od-

kril leta 1840, raziskovalec Dumont d'Urville, in jo imenoval po svoji ženi.

Junija je Francija zasedla otočje Paracel pred južnokitajsko obalo blizu Hainana, in začela na njem urejati letalska oporišča, ki so precej razburila Japonce. Hudega pa ni bilo nič.

Anglija je v preteklem letu čisto na tihem zasedla Bahreinsko otočje v perzijskem zalivu, do katerega je vse zgodovinske in uradne pravice imela Perzija.

Julija je Francija za 1.300.000 mark prodala Nemčiji svoje pravice do gozda Mundats pri Wiesemburgu. Ta gozd je bil francoska last že od kralja Dagoberta, ki ga je podaril Cerkvi.

Prej malo znana imena

Pred letom 1931 je malo ljudi v Evropi vedelo na primer kje leži Godesberg, kjer se je odločala usoda Čehoslovaške. Nič manj znani kraji

niso bili na primer Heb, Hust in kar je še takih imen, ki so postala glavna v razburjenem mesecu septembru. Prav tako ni pred letom 1938 nihče poznal imen kakor Seiss-Inquart, lord Runciman, dr. Hacha, predsednik Izmet Ineni, general Cerdillo, Howard ali Douglas Corrigan.

Kakor vsako leto, je bilo tudi v letu 1938 več elavnih in

nekaj zanimivih porok

V januarju sta se poročila egiptovski kralj Faruk in Farida Zulfikar, ki je zasedla starodavni prestol Kleopatre. V aprilu je bila kraljeva poroka v Albaniji. Knez Pavle Grški se je poročil z vnukinjo bivšega nemškega cesarja Viljema II. Velika Vojvodinja Kira, hčerka pokojnega pretendentata na ruski carski prestol se je poročila s knezom Ludvigom Ferdinandom Pruskim, sinom bivšega nemškega prestolonaslednika in dedičem Hohenzollerske rodbine. Bivši avstrijski kancler dr. Schuschnigg se je v ječi poročil z grofico Czerninovo. Mlajši sin ameriškega predsednika Roosevelta se je poročil s hčerko predsednikovega najhujšega gospodarskega sovražnika, milijarderja Duponta de Nemoursa. Drugi sin italijanskega ministrskega predsednika je oktobra peljal pred oltar gospodično Rubertijev. Vnukinja slovitega danskega pisatelja pravljicarja, ki ga pozna mladina vsega sveta, Andersena je v Londonu vzela sina Conana Doylea, pisca slovitih fantastičnih romanov in očeta detektivskih zgodb Sherlocka Holmesa. Egipčan Fahmi paša je v starosti 90 let poročil 21 letno lanko miss Turčijo.

Neverjetno, a le res

Kakor vsako leto, je tudi leto 1938 bilo bogato na raznih presenetljivih resnicah in neverjetnostih.

To leto je na primer angleški ministrski predsednik prvič v zgodovini z letalom potoval v Nemčijo in to ponovno. V Italiji so uvedli obvezno tikanje mladih ljudi. Nemčija je zapovedala civilno obrambo za moške in ženske brez razlike starosti. Japonci in Rusi so se na meji Mandžurije borili za kraj Čangku-feng, katerega je imela v najemu — Čehoslovaška. Amerikanec Hughes je obletel svet v treh dneh, 19 urah in 8 minutah. Francoski letalec William je spustil z višine 10.800 m in odprl padalo šele 200 m nad zemljo. Padal je 2 minuti 50 sekund. Anglež Eyston je z avtomobilom dosegel brzino 575 km na uro. Nemški general Udet je dosegel z letalom svetovni rekord, ko je na progi 100 km letel 634 km v 20 min. Italija je dosegla svetovni rekord v višinskem poletu.

Znanstveniki so leta 1938 odkrili

štiri nove elemente

tako da jih zdaj poznamo vsega skupaj 97. Novi elementi so ekarenium, eka-osmium, eka-iridium, eka-platinum, eka-zlato. Učenjaki so dalje odkrili vitamin K, imenovan strijevalni vitamin, brez katerega se kri na odprtih ranah ne more strditi. V Franciji so uvedli obvezno cepjenje proti davici z anatoxinom dr. Ramona, ki se je izkazal kot zelo uspešno sredstvo zoper to strašno otroško bolezen. Znanstveniki Fournau, Trehouel, Borret in Nitti, so dognali, da beli prah sulfamid zamori klice meningite, sifilide in močvirske mrčlice.

In še tisoč drugih presenečenj

V Franciji so zvišali poslanske plače od 60 tisoč na 80 tisoč frankov. Ireka je dobila novo uradno ime Eire. Na Kreti je nečak pokojnega Venizelosa zanetil revolucijo, ki je trajala 48 ur. Amerikanska redovnica Helena Lainsky, s samostanskim imenom sestra Ana, je od papeža dobila dovoljenje, da lahko izvršuje zdravniški poklic. Neki argentinski kmet je pri kopanju odkril bajni zaklad španskega podkralja Sobremontea iz 16. stoletja. V Reimsu so posvetili obnovljeno starodavno gotosko stolnico, ki je bila uničena med svetovno vojno. V Franciji so našli po sto letih Napoleonov poročni prstan. 13letni ameriški pobalim je ukradel lokomotivo ekspresnega vlaka. Poljak Poul Keren, ki 20 let ni mogel zatisniti oči, je leta 1938 prvič zaspal. V Tokiu je umrl naravne smrti predsednik vsejaponskega kluba samomorilcev g. Egava.

Amerikanca Marshal in Ludeck sta nadaljevala in doigrala partijo šaha, katero je bila pred 20 leti ustavila napoved vojne. Greta Garbo je prvič v svojem življenju sprejela častnikarje in jim dala izjavo. Filmski igralec Clark Gable je postal lastnik dnevnika, pri katerem je kot fantič bil uslužben za postrežnika pri listu. V Angliji je porzrtovalec star mož dal svoje oči, da so jih s čudovito operacijo vstavili mlademu oslepelemu človeku — upajmo, da bo ta in mi vsi z njim po zmedenem letu 1938 gledal lepše in srečnejše in pisanih dogodkov še bolj bogato novo leto.

Uspeh filma „Robin Hood“ v tujini

Francoski listi poročajo, da je za božične praznike 30 največjih kinematografov v Franciji, Švici in v Belgiji začelo istočasno predvajati film »Robin Hood«. Film je v vseh treh državah doživel izreden uspeh. K uspehu je veliko pripomogla spretna reklama. Vsi kinotografi, ki so si film zagotovili, so uredili reklamo zanj enotno. Dali so celostranske oglase v največje francoske, švicarske in belgijske liste. Reklamni zagon, kakor so ga podjela v teh državah pokazala za to delo, skoraj nima primere. Ni pa filmu do uspeha pripomogla samo reklama, marveč tudi zanimiva romantična vsebina. V tem nam bodo nedvomno pritrtili navdušeni bralci našega lista, ki jih »Junastva Robina Hooda« vsak dan sproti osvajojo. Filmske kritike v omenjenih treh državah poudarjajo izredno dramatičnost dejanja v tem filmu, mojstrsko režijo (režiral je delo M. Curtiz, stvaritelj »Poročnika indijske brigade«). Film je izdelan v naravnih barvah po izpopolnjenem sistemu »Technicolor«. V Parizu je film še pred dogovorom o skupnem predvajanju v treh državah kupil kinotograf Rex, ki ga predvaja nepretrgoma že šest tednov.

Na zaledenem severnem morju so morala letala priti ladjam na pomoč.

Programi Radio Ljubljana

Sobota, 7. januarja: 12 Plošča za ploščo pisana zmes, godba vesela in pesmice vmes — 12.45 Poročila — 13. Napovedi — 13.20 Plošča za ploščo pisana zmes, godba vesela in pesmice vmes — 14. Napovedi — 17. Otrška ura: a) Selma Lagerlöf: Kako je Niels Holgersen potoval z divjimi gosli. Povest v nadaljevanjih; b) Gasperček — 17.50 Pregled sporeda 18. Z dopustom, igra Radijski orkester — 18.40 Pogovori s poslušalci — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Beseda k prazniku (g. F. S. Finžgar) — 20. O znanju politiki (g. urednik dr. Alojzij Kuhar) — 20.30 Vesel živalski krog: Sonce se v znamenju kozla spreha, luna po svoje zemljo zakriva, črna nas veda v skušnjavo zavaja, kogar ni strah, naj se z nami zabava. Pisan večer. Izvajajo člani rad. igr. druž. Sestava in vodstvo: Jožek in Ježek — 23. Napovedi, poročila — 22.15 Za veselo konec tedna, igra Rad. ork. Nedelja, 8. jan.: 8. Vesel jutranji pozdrav: Sramel »Stirje fantje« — 9. Napovedi, poročila — 9.15 Prenos cerkvene glasbe iz trnovske cerkve — 9.45 Verski govor (g. dr. Ciril Potončnik) — 10. Wurliske orgle igrajo (plošče) — 10.15 Citraski trio »Vesna« — 11. Po domače in za ples (plošče) — 11.30 Koncert Radij. orkestra — 13. Napovedi, poročila — 13.20 Domači zvoki: Bežigradske pevsko društvo, vmes plošče — 17. Kmetijska ura: Kredite zadruge in varnost na kmetih (dr. Basaj Jože) — 17.30 Veselo popoldne. Sodelujejo: ga. Dragica Sokarova, gđ. Polka Rupnikova, gg. Svetozar Banovec in Tone Petrovič ter Radij. orkester — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Melody-jazz — 20.30 Veseli zvoki, igra Radij. orkester — 22. Napovedi, poročila — 22.15 Za ples in krajsi čas (plošče). Ponedeljek, 9. jan.: 12 Sramel Škerjanc — 12.45 Poročila — 13. Napovedi — 13.20 Iz daljnih dežel (plošče) — 14. Napovedi — 18. Zdravstvena ura: dr. B. Magajna — 18.20 Valčki (plošče) — 18.40 Iz slovenske glasbene zgodovine (g. dr. Jos. Cerin) — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Zanimivosti — 20. Koncert Radij. orkestra — 21.10 Ljubljanski godalni kvartet — 22. Napovedi, poročila — 22.15 Koncert lahke glasbe. Sodelujeta g. Mirko Premelj in Rad. orkester.

Drug programi

Sobota, 7. januarja: Belgrad: 20 Narodne pesmi in plesi, 22.30 Orkestralni koncert — Zagreb: 20. Pevski koncert, 22.30 Plesna glasba — Praga: 19.15 Vojška godba, 20.30 Zabavni spored, 22.35 Salonski orkester — Varšava: 19.15 Zabavna glasba — Sofija: 19. Vokalni koncert, 19.50 Božične pesmi, 20. Komorni koncert — Budimpešta: 20.10 Vokalni koncert, 20.30 Orkestralni koncert, 23. Jazz, 23.10 Ciganski orkester — Trst-Milan: 17.15 Simfonični koncert, 21. Kitare, 22. Pisan koncert — Rim-Bari: 21. Wagnerjeva opera »Tristan in Izolda« — Dunaj: 20.16 Pisan program — Berlin: 20. Letalske godba — Lipsko: 20.10 Smučarski večer

Norman Raily Raine:

JUNAŠTVA ROBINA HOODA ZGODOVINSKI ROMAN S SLIKAMI

Hitreje, podvizaj se! Hočem, da tečeš po vodih zapove Robin. In templar steče z bremenom na hrbtu, ko pa pride do srede, se naglo nagne naprej, ga zgrabi z obema rokama, si ga potegne čez glavo in Robin se prekucne v vodo kakor vreča. Templar, ki je bil vse to zasnoval že prej, se v vodi hitro vzravna in preden ga je Robin utegnil zgrabiti, že izvleče meč iz nožnice ter navali nanj. Obupen zvenket nastane. Meča zvenčita, voda se peni in pljuska; borca odsekajeta, meča klatita po gladini z zamolklim šumom. Oba sta se spretno izmikala. Robinovi prijatelji pa so z breza gledali ta čudni dvoboj obeh junakov. Drug drugemu sta popolnoma dorašla, nobeden ne popušča, oba se enako spretno izogibljeta udarcem, oba pa tudi z enako erdistostjo napadeta. Kdo neki bo zmagal, kdo podlegel? Borba se vleče, sreča se zdaj nasmehe enemu, zdaj drugemu. Templar udarja silovito, Robin še huje. Templar odbija spretno, Robin še pripravneje. Končeno Robin zapazi prosto mesto, bliskovito dvigne meč in zamahne nad nasprotnikovo glavo; zdi se, da je templar izgubil ravnotežje — udarec bi ga moral zadeti prav sredi lobanje, možgani bi morali brizgniti — tako se zdi opazovalcem, ki so od razburjenja izgubili sapo. Škoda za tako imenitnega junaka in korenjak! Toda frater je kakor vidra zvinil v vodo in se potopil ter se na ta na-

čin izognil težkemu in nevarnemu udarcu. Meč je zažvižgal po zraku kakor bi bila siknila ranjena beena kača — in udaril v prazno. Od silnega zamaha se je Robin zamajal v nogah in se opotekel, kakor bi moral na vsak način pasti na glavo v vodo. Ta čas pa se je tudi že templar izkobil iz vode in ko je videl, kaj se godi z Robinom, je dvignil meč, da bi Robina koj, ko bi padel, odločilno usekal ter tako skrajšal težki boj.

Robin pa se je v zadnjem hipu obdržal na nogah, nepričakovano zamahnil z mečem in ker je krepko zamahnil in udaril silovito ob fratrov meč, se je templarjeva stisnjena pest razhljala, meč pa je odletel po zraku v velikem loku daleč preč v vodo. Radosten krik se razlegne po gozdu. Robina so na ta način pozdravili njegovi prijatelji; s krikom so mu čestitali h končni zmagi.

»Vdaj se, templar! Kaj ne vidiš, da znam meč boljše vihteti kakor ti?« mu zavpije Robin ves zasopel.

»Ko te prebodem, boš drugače govoril!« ga zavrne templar z vso jezo. Preponosen je bil, da bi priznal svoj poraz. Pa takoj sam sprevi, kako smešno so prav za prav bile njegove besede.

»Še nikoli nisem srečal mečevalca, ki bi bil boljši od tebe!« pravi, ko uvidi, da bi bila nadaljnja borba že vnaprej neumna in že vnaprej obsodena na popoln in sramoten neuspeh.

»No, potem eva pa bōt! Potlej pa z jezo in z bojem kar lahko pri priči nehaval« veselo odvrne Robin Hood.

»Se daleč nista bōt! Ti si pojedel krač, ki je bila moja!« se zadere templar.

»Beži, beži! Nekaj! Dovolj je boja in prepričaj! Pojdi z menoj! Dal ti bom tako imenitno pečeno divjačino, da boš še na smrtni postelji cmakal z jezikom in se obližoval, ko se boš spomnil nanj! Pečenka boš dobil in pivo!«

In templar odneha. Pristopi k Robinu, seže za v roke, se objameta in se spravita iz vode. Na bregu so jih veselo pričakali prijatelji.

(Foto: Warner Bros.)

Medtem pa se je tudi templar že izkobil iz vode...

»Če bi mi bil prej kaj takega povedal, zdaj prav gotovo ne bi bila mokra!« pravi dobrodušno templar.

»Tak pojdi z nami, odloči se, bodi naš brat!« mu vnovič predlaga Robin Hood.

»Bom pa šel, no, pa le zato, da vas odvadim krajje!« pristane templar in stopi k ostalim borcem. Obetopijo ga, Ivan Malček pa ga s svojo široko, medvedjo dlanjo potrepja po trebuhu in hudomušno pristavi:

»Morali bi pobiti vso zverjad, preden bi utegnili nabasati tole pokopalšče!«

(Foto Warner Bros.)

»Morali bi pobiti vso divjačino, preden bi nabasali ta želodec!«